TUNTURILATU

ERÄVAELLUKSEN SM-KILPAILU 1994

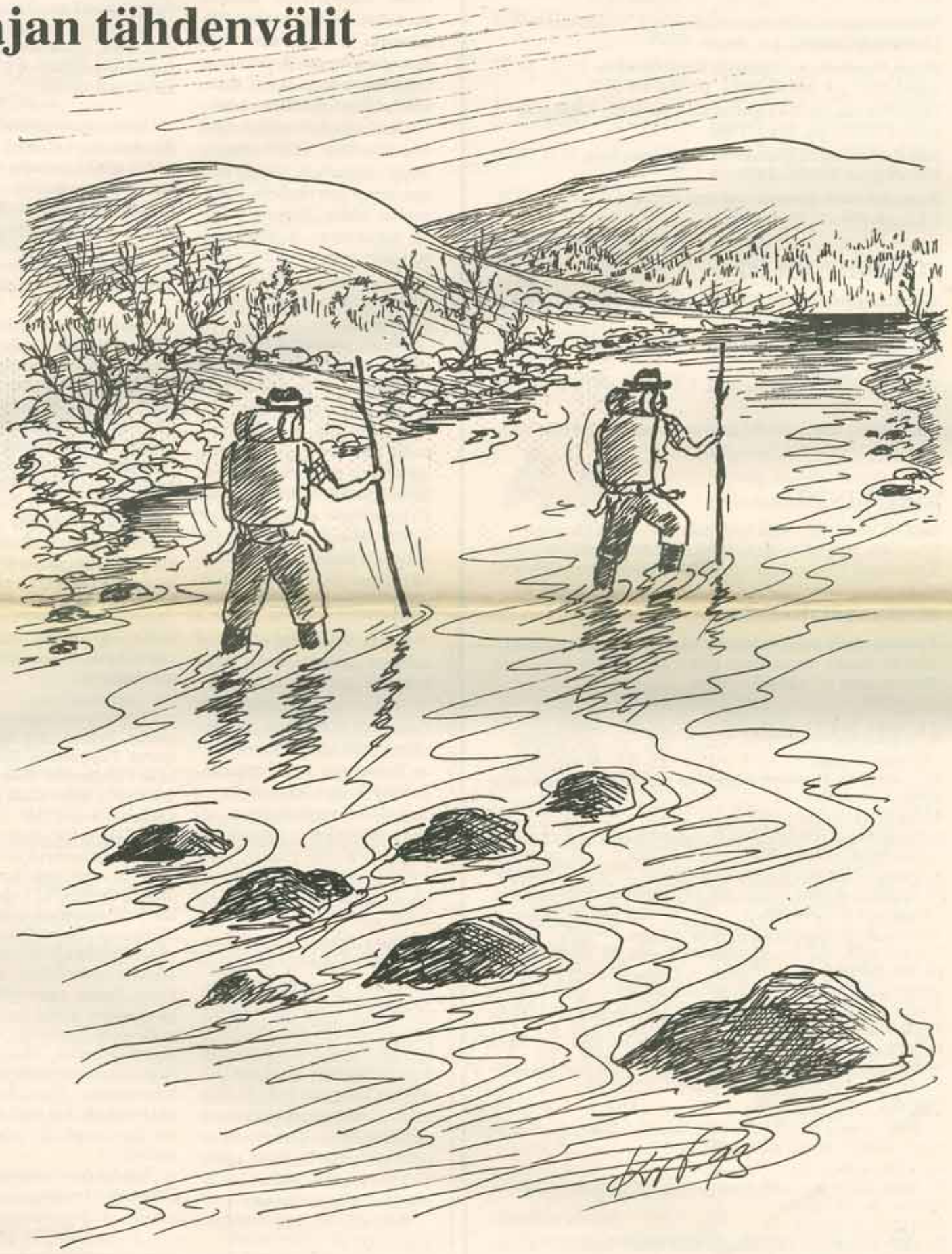
LAPINKÄVIJÄN LEHTI ● JULKAISIJA TUNTURILATU RY ● N:o 2/1994

Puheenjohtajan tähdenvälit

Tämänvuotiset Tunturiladun talvipäivät vietimme Oriveden Siitaman kylässä. Kolbmalaiset olivat paneutuneet päivien järjestelyihin kiitettävästi ja väki näytti viihtyvän talvisissa maisemissa. Vaellustapahtuma tehtävineen kauniissa säässä oli ulkoilua parhaimmillaan.

Hyvin mielenkiintoisena koin talvimajoitteiden esittelyn. Ne olivat myös todelliseesa käytössä ja kirpeä pakkanen osoitti, että meillä on käytettävissämme lukuisia toimivia majoitusvaihtoehtoja talvisilla vaelluksillamme.

Lämpimät kiitokset teille kolbmalaiset hyvin järjestetystä tapahtumasta.

☆

Kerhojen tiedotteet ovat varsin merkittävä lisä Tunturiladuntiedottamisessa. Näistä tiedotteista käy selville se monipuolinen toiminta, mihin jäsenistöllä on mahdollisuus osallistua. Luettuani kerhojen tämän vuoden ensimmäiset tiedotteet, havaitsin niissä ilmoitettujen tapahtumien sisältävän valtavan määrän retkeilijöille suunnattua tietoja ja taitoja kehittävää toimintaa.

Tunturilatu-lehden kerhopalstalla julkaistuna saamme nämä tapahtumat koko jäsenistön tietoon.

☆

Viime helmikuussa julkisessa sanassa erään lehden kolumnisti antoi ymmärtää tunturisusijärjestelmän olevan kaupunkilaispoikien romantiikkaa, jolla ei selvitä erämaassa, kirjoittaessaan Saariselällä tapahtuneesta kahden lomalaisen menehtymisestä.

Vastineessamme totesin tunturisudeksi pääsemisen edellyttävät varsin perusteellista tietoa ja taitoa tunturissa liikkumisesta. Tunturisusijärjestelmän ylläpito ja kehittäminen tähtää voimakkaasti turvalliseen liikkumiseen. Meistä itsestämme riippuu, millaisen kuvan annamme järjestelmästämme liikkuessamme susimerkki rinnassamme.

☆

Tämän vuoden suuritöisin talkoohaasteemme, Erävaelluksen SM-94 kilpailut lähestyvät. Eri tehtäväalueiden vastuuhenkilöt tarvitsevat työvoimaa selviytyäkseen urakastaan, joten toimitsijaksi haluaville vet ovat avoinna.

Kilpailujen menestyksekäs järjestäminen antaa Tunturiladusta positiivisen kuvan retkeilyä aktiivisesti harrastaville ihmisille.

☆

Tämän lehden ilmestyessä kevät on jo pitkällä suurimmassa osassa maatamme. Puhtaan liikunnan puolesta voimme toimia mm. osallistumalla suurin joukoin Tunturiladun retkeilyhenkisiin tapahtumiin mukavan yhdessäolon merkeissä.

Hyvää ulkoilukesää teille tunturilatulaiset ystävinenne.

Kyösti Lamminjoki

TUNTURILATU RY

JOHTOKUNTA

Kyösti Lamminjoki, puheenjoht. Graniittitie 15 as 21, 00710 HELSINKI, p.k. 90-376 845

Esko Aalto, pj. järjestötoimik. Ukkokuja 1 A 2, 78500 VARKAUS, p.k. 972-130 32

Terttu Civil, pj. koulutustoimik., Papink. 18 A 4, 33200 TAMPERE, p.k. 931-214 007

Irma Hulkkonen, kerhotoiminta, Ruokkeentie 324, 40220 KESKI-PALOKKA, p.k. 941-311 0790, p.k. 949-643 478

Eero Hämäläinen, varapj. kansainväliset asiat, Väinämöisenk. 29 B 17, 00100 HELSINKI, p.k. 90-498 741

Marjut Nummela, nuorisoasiat, Pinolaaksonkatu 10 G, 60320 SEINÄJOKI, p.k. 964-4238183, p.t. 964-419 8111

Tapani Paavola, erä-SM kilpailun huoltopäällikkö, Kupittaank. 56, 20700 TURKU, p.k. 921-517 982

Raili Partanen, pj. retkitoimikunta, Taivaanpankont. 21 D, 70200 KUOPIO, p.k. 971-282 4427

Raimo Rautjärvi, kämppätoimikunta, Kapearaitti 7, 75530 NURMES, p.k. 976-622 80

TOIMIHENKILÖT

Antti Karlin, toimitussiht. Sundholmantie 194, 23500 UUSIKAUPUNKI, p.k. 922-841 4418

Marita Maula, sihteeri, Ylipalontie 1 D, 00670 HELSINKI, p.k. 90-743 246

Eila Vilen, jäsensiht. Forsbackant. 8, 01760 VANTAA, p.k. 90-897 237

Oili Virtanen, rahastonhoit. Laajavuorenrinne 3 A 7, 01620 VANTAA, p.k. 90-891 732

KIINTEISTÖT

Susikyrö Enontekiö / Susi-Talas Inari / Susi-Kiisa Utsjoki, Kärrikaltio, Inkoo (Kavtsin hallinnassa). Rakennuspäällikkö Seppo Björkengren, Partaharjuntie 60, 76100 Pieksämäki, pk 958-420083

SUSIVALIOKUNTA

Pj. Väinö Martikainen, Atomikatu 5 A 3, 33720 Tampere, pk. 931-184148. Jäsenet: Marita Maula (siht.), Antti Nikula, Salli Oikari, Reijo Pasanen ja Veikko Tyrväinen.

TUNTURIKERHOT

OKTA (1) Kajaani
Pj.—, siht. Anja Mustonen, Erätie 20 as 15, 87200 Kajaani pk. 986-27946

KUOKTE (2) Hyvinkää-Riihimäki
Pj. Juhani Harju, siht. Maija-Leena Salmi, Viertolankatu 19, 05800 Hyvinkää, pk. 914-414 494.

KOLBMA (3) Tampere
Pj. Terttu Civil, siht. Lassi Lindell, Mustalahdenk. 13 C 42, 33210 Tampere, pk 931-233 253.

NJEALLJE (4) Pieksämäki-Mikkeli-Varkaus
Pj. Esko Aalto, siht. Ritva Kylliäinen, Koskik. 10, 50100 Mikkeli pk. 955-164976

VIHTTA (5) Vaasa
Pj. Markku Luomala, siht. Pirkko Westergård, Kasarminkatu 21 A, 65100 Vaasa pk. 961-178 058

KUHTTA (6) Helsinki, Vartiokylä
Pj. Esa Huttunen, siht. Marja-Terttu Hakkarainen, Kastelholmantie 1 C 19, 00900 Helsinki pk. 90-331602

TSIETSA (7) Iisalmi
Pj. Raili Partanen, pk. 971-2824 427, siht. Kaisa Oksanen, Kuivaniemi, 72100 Karttula, pk. 971-531368

KAVTSI (8) Helsinki
Pj. Jorma Alapuranen, siht. Hannu Maula, Ylipalontie 1 D, 00670 Helsinki pk. 90-743246

OVTSI (9) Jyväskylä
Pj. Lauri Kuukkanen, siht. Aulikki Kuukkanen, Sarakuja 1, 41340 Laukaa pk. 941-831285.

LOGI (10) Turku
Pj. Marja-Liisa Kramsu, siht. Irma Spelman, Sommarinvuorentie 6, 21240 Askainen, pk. 921-712539.

ALPPAS (11) Hämeenlinna
Pj. Pentti Raivo, siht. Marja-Liisa Mäki, Matti Alangontie 5 B 15, 13130 Hämeenlinna, pk 917-6759061.

KUMPE (12) Pohjois-Karjala
Pj. Reijo Pasanen, siht. Anja Pasanen, Pälkjärvenkatu 2 A 1, 80200 Joensuu, pk 973-34229

KUOVZA (13) Kymenlaakso.
Pj. Anja Huhtala, siht. Sirkku Kanervio, Äijänk. 4 A 6, 48700 Kyminlinna, pk. 952-64950.

TUNTURIKERHOJEN TOIMINTAA

Terveisiä Susi-Kiisalta

Istun Susi-Kiisan saunan portailla ja kuuntelen hiljaisuutta. Aurinko lämmittää kasvojani, tunnen lievää savun tuoksua, edessäni on kirkkautta. Olen onnellinen mies.

Oktalaisten kerhoviikko alkaa ollaa lopuillaan. Viikko sitten tulimme nollakelissä, toimme kuution verran koivuhalkoja ja asetuimme taloksi. Nopeasti viikko on hurahtanut ja vielä nopeammin puukasa on huvennut, vaikka säästäen olemme puita poltelleet eikä sauna ole lämminnyt joka ilta.

Sää on parantunut päivä päivältä ja pakkanen lisääntynyt yö yön jälkeen. Viime yönä oli jo 12 astetta pakkasta. Ailigaksella, Kaimmioaivilla ja muilla huipuilla hanki on täysin tasaista, irtolunta on parin tuuman verran hangen päällä. Tuuli on vähäistä. Kyllä kelpaa olla tunturissa. Kerhoviikkoon osallistuneet yhdeksän oktalaista ovat tyytyväisiä oloonsa ja eloonsa ja suunnittelevat jo uutta tunturiviikkoa syksyksi.

Ennen syyskuuta oktalaiset kulkevat maalla ja vesillä. Toukokuun viimeisenä viikonloppuna Teuvo vie porukan melomaan Tervajoelle ja kesäkuun puolessa välissä Pauli opastaa meitä Posion Korouoman retkeilyalueella. Suomen Ladun Kesäpäivät on merkitty toimintakalenteriin, samoin Alppaksen isännöimät Kesäpäivät -94 Evolla. Erävaelluksen SM-kilpailujen talkooväen joukossa on jokunen oktalainen.

Oktan kymmenes toimintavuosi on menossa, joten ruskavaellus järjestetään Juhlavaelluksena Kemihaarasta pohjoiseen. Koilliskairan tuntija ja kulkija Reijo toimii vetäjänä. Kokoontuminen syyskuun 10. päivänä Tulppioon kello 14.00 ja paluu Kemihaaraan seuraavan perjantain iltana. Varaoppaita on riittävästi, joten latulaiset kautta Suomenmaan tulkaa mukaan vaeltamaan meidän kanssamme.

Tehdään värikäs JUHLAVAELLUS.

Oktan todellinen ja ensimmäinen perustamispäivä on vielä hukassa. Jos joku tietää vaikka yhden pienen yksityiskohdan, niin puhelin on olemassa ja oktalaiset ovat kiitollisia tiedon murusista. Soitelkaa Raimolle tai Anjalle.

Toivotan oiken hyvää kevättä ja kesää kaikille muistaen, että latuhenki on energiaa

Harmaakarhu

Kolbman kuulumisia

Kolbman kerhotoimikuntaan on tullut peräti 3 nuorta jäsentä. Pyrkimyksenä on kehitellä sellaisia ideoita, että toiminta houkuttelisi uusia, ennenkaikkea nuoria, jäseniä mukaan kerhon ja Tunturiladun tapahtumiin.

Kerhon kuluvan toimintavuoden teemaksi on otettu vaellustaidot: uusille jäsenille opiksi ja muille kertaukseksi. Kevään kerhoilloissa on käsitelty eksymistä, vesistönylitystä ja suunnistusta. Lassi Kopra Hämeenlinnan Ladusta kävi kertomassa heidän vesistötapahtumastaan.

Suunnistukseen paneuduttiin kolmena maaliskuun iltama. Ensin opiskeltiin alkeita Jukka Kyrölän johdolla, sitten tutustuttiin erilaisiin karttoihin ja lopuksi "kuivaharjoiteltiin" tunturisuunnistusta. Helluntaina lumien sulettua olisi tarkoitus harjoitella käytännössä Pinsiön "erämaissa". Lauantaina ovat vesistöharjoitukset ja sunnuntaina suunnistetaan jokin reitti. Eksymistäkin saa harjoitella, mutta täytyy sitten muistaa mennä suorinta tietä kotiin. *Kesällä jatketaan suunnistusharjoituksia viikkorasteilla.* Sovittuina päivinä paikalla on vastuuhenkilö neuvomassa ja opastamassa.

Toukokuun puolivälissä käveltiin perinteinen Karoliinimarssi Tampereelta Kostianvirralle Pälkäneelle. Todella upea päiväretki seitsemällä harjulla kulkevalla reitillä! Syksyllä kerhoilloissa käsitellään ainakin jokamiehenoikeuksia, Eräkisoihin olisi tarkoitus lähteä yhteiskuljetuksella Login kanssa. Kolbman tämän kevään päätapahtuma, Tunturiladun talvipäivät Oriveden Siitamassa, sujui iloisissa tunnelmissa. Tapahtumasta kertoo enemmän Pentti Luostarinen. Kiitos runsaslukuiselle vier– joukolle, Siitaman Nuorisoseuran väelle sekä järjestelytoimikunnalle hauskasta viikonlopusta. Toivottavasti kesän retkikelit ovat yhtä aurinkoiset kuin talvikelit ovat olleet lumiset!

Kevään ensimmäisen peipon laulaessa, terveisin

Hanna Sinilehto

Tsietsan kuulumisia

Talvi alkaa olla takana, vaikka vielä lunta ja räntää nakkeleekin. Hyvä hiihtotalvi se tällä seudulla olikin niinkuin ilmeisesti koko maassa. Joukoittain tsietsalaisia on retkeillyt ja hiihdellyt eri puolilla Lappia. Nyt valmistaudumme hissuksiin kevään ja kesän rientoihin.

Ensimmäisenä meillä oli jo perinteiseksi muodostunut vaellustapahtuma, Sitten lienee vuorossa Suomen Ladun leiripäivät Torniossa ja eiköhän Susi-Kyröön "tervatalkoisiin" joku joutane Tapanin lisäksi.

Uskonpa myös, että muihinkin Tunturiladun tapahtumiin jäseniämme osallistuu. Ainakin erävaelluksen SM:ään toimitsijoiksi on muutama lähdössä. Lokakuussa on sitten perinteinen karpaloretki Rautavaaralle. Tässäpä näitä suunnitelmiamme syksyyn asti. Toki teemme retkiä ja vaelluksia, jotka eivät ole "suunnitelmissa"

Hyvää ja liikunnallista kevättä ja kesää kaikille tunturilatulaisille

toivoopi **Raili**

Kavtsin kuulumiset

Kevät keikkuen tulevi. Sanonta pitää paikkansa myös täällä Uudellamaalla, sillä tänäänkin on kauniin auringonpaisteen lisäksi voinut nauttia ainakin kahdesta vesisateesta ja muutamasta kunnon lumikuurosta. Tiedän myös, että samaan aikaan hiihtelevät kerhomme vaeltajat pohjoisen hangilla kahden viikon vaelluksella. Niin on Suomi monipuolinen olosuhteidensa puolesta. Kesää kohti ollaan kuitenkin menossa hyvää vauhtia ja kesän retkiin ja tapahtumiin suuntautuvat kavtsilaistenkin ajatukset.

Kesäkuun 3-5 päivinä tekee kerhomme viikonloppuretken Teijon retkeilyalueelle ja näin pääsemme tutustumaan myös eteläisen Suomen retkialueisiin. 11-18. päivänä kesäkuuta osallistuu

JÄSENLEHTI TUNTURILATU

Vastaava toimittaja:
Kyösti Lamminjoki

Toimitussihteeri:
Antti Karlin, Sundholmantie 194, 23500 Uusikaupunki pk. 922-8414 418

Julkaisutoimikunta:
Kyösti Lamminjoki, Hannu Hiltunen, Marita Maula, Matti Rekola ja Antti Karlin (siht.)

Sivunvalmistus:
Ilmos Ky, Uusikaupunki

Painopaikka:
Plari Oy, Laitila

TUNTURIKERHOJEN TOIMINTAA

joukkueemme Suomi-Meloo tapahtumaan, joten Antti Pulliaisen johdolla voimme tutustua Itä-Suomen melontareitteihin. Tämän vuotinen Suomi-Meloo melotaan välillä Iisalmi- Kotka. Toinen kerhomme melontaretkistä pidetään 23-24.7. Elisaaren alueella.

Kerhomme vuoden luontoteemana on kivet ja maaperä. Teeman parista löytyvät myös muutamat kerhomme tapahtumien aiheet. Eräs niistä on elokuun 20-27. päivinä, jolloin meillä on mahdollisuus osallistua kullanhuuhdontaviikolle Askon valtauksella Lapissa. Oiva tilaisuus tutustua tähän historialliseen Lappi-perinteeseen. Niin, ja eipä sitä tiedä, vaikka kohdalle osuisi oikein isokin kimpale tätä arvostettua ja monien himoitsemaa arvotavaraa.

Loppu kesän merkittävin tapahtuma meille tunturilatulaisille on varmasti erävaelluksen SM-kilpailujen järjestäminen. Tehtävä on vaativa ja työpanoksemme siellä on tarpeen tapahtuman onnistumiselle. Sinne toivon myös mahdollisimman monen kavtsilaisenkin suuntaavan matkansa. Kisojen ohella voi myös nauttia Lapin luonnosta, sillä siihenkin tarjoaa kisaympäristö varmaan tällä kertaa mahdollisuuden. Tässäpä tärkeimmät kuulumiset kerhostamme tällä kertaa. Hyvää kesää teille kaikille ja lopuksi merkintä kämpän vieraskirjasta.

Kokosin 4 sataa poroa tunturiin
Piti käyvä hakemassa evästä
kun katkesi suksi tuossa lähellä
vaan sen jo veistin uuven. Mutta
kun koiran jalat oli kipeät olin
täällä syömättä kolme päivää.
(Mikko Kilpi)

Jorma

maisi. Toponen on ollut ja on edelleen tukikohtamme vuoden 1994 loppuun. Savusauna on lämmennyt useita kertoja. Kerhon kuukausikokouksiin on osallistunut 20-30 henkilöä kerrallaan.

Kerhon yhteinen retkitapahtuma keräsi kymmenkunta ovtsilaista Savukoskelle. Tukikohtana toimi Kotaseljän metsäkämppä, josta tehtiin retkiä mm. Alatammen metsäkämpälle, Pyhäjärvelle ja Pyhäkuruun. Retkiviikon aikana ovtsilaiset ehtivät Kemijärvelle kiskomaan Unskin & Seijan perunat maasta ja kiipeilemään Kivituntureitten (370 m) rinteillä. Kivitunturelle on valmistettu luontopolku, jonka uudehkoja pitkospuita, portaita ja siltoja pitkin on nautinnollista tutustua alueen luontoon. Polun varrella olevat taulut opastavat tunnistamaan paikallisia eläimiä ja kasveja.

Kerhon tulevaisuus on toivoa täynnä. Suunnitelmissa on saada majaprojekti käyntiin kevään ja kesän aikana. Muutakin toimintaa on tapahtumakalenterissamme runsaasti. Lehden ilmestyessä on ohi jo "Kuivatut ruuat", diailta ja vuosikokous, "Perhosilta" ja ovtsilaisten kerhoviikko Susi-Kiisalla. Muistiin kannatta merkitä seuraavat:

ke 15.06. Retki Päijänteen Kalasaareen

ma 05.09. Kerhoilta klo 19, Eeronk. 6. Kukkaterapia/U. Holopainen

ma 03.10. Kerhoilta klo 19, Eeronk. 6. Tunturilatuhenki

ma 07.11. Syysvuosikokous klo 19, Eeronk. 6.

ma 21.11. Diailta klo 19, Eeronk.6 **syksyllä** Toposen lopettajaiset.

SH

Kumpen kuulumisia

Terveiset Teille, kaikki Tunturilatulaiset, täältä Karjalan laulumailta. Tätä kirjoittaessa aurinko paistaa jo lämpimästi metristen hankien pintaan. Erittäin kylmän talven jälkeen kevät voittaa.

Tulevassa toukokuussa alkaa Kumpen kymmenes toimintavuosi. Kymmenvuotisen polun varrella olemme joskus, tosin harvoin, olleet eksyksissä tunturien ja erämaiden kätköissä. Olemme kuitenkin noudattaneet saamelaisten vanhaa viisautta ja lähteneet kotiin tai ainakin lähimmälle kämpälle. Näin tulee edelleenkin olemaan. Pääsääntöisesti me Kumpelaiset olemme kaikissa vaiheissamme vakaasti ja turvallisesti.

Kumpen toiminta on ollut aktiivista ja henki joukossa erinomainen. Olemme järjestäneet koulutusta, kerhoviikkoja ja vaelluksia Lapissa. Kumpe on järjestänyt myös Tunturiladun Susiaiset, Kesä- ja Talvipäivät. Se osoittaa, että taitoa ja tahtoa on.

Nyt toistamiseen valittuna puheenjohtajana haluan kiittää edeltäjääni Keijo Leppästä ja erityisesti Niilo Siposta, joka on toiminut Kumpen sihteerinä ja rahastonhoitajana alusta lähtien. Niilon työ on ollut korvaamattoman arvokas ja ansiokas Kumpen toiminnalle. Kaikkien kiitokset Niilolle, hänen jäädessä näistä tehtävistä lepovuoroon. Sihteerin tehtävät on ottanut vastaan Anja ja rahapussin käyttöä valvoo Irja.

Juhlavuoden lähestyessä tulemme järjestämään tänä- ja ensivuonna Kumpelaisille erityisen mielenkiintoisia tapahtumia. Huhtikuussa kokoonnumme Loma-Kolille liikuntapäivän, pilkkikilpailun ja Kevätkokouksen merkeissä. Puolivälissä toukokuuta teemme retken Siikalahden lintujärvelle Parikkalaan ja viikkoa myöhemmin Patvinsuon kansallispuistoon. Myös koulutusta luonnossa liikkumiseen tullaan järjestämään kesän kuluessa.

Tärkeänä tapahtumana on osallistuminen erilaisiin toimitsijatehtäviin.

Erävaelluksen SM-94 kilpailussa Lapissa. Kumpelaisia on lähdössä mukaan runsaslukuisesti. Muista tapahtumista lähemmin seuraavassa jäsentiedotteessa.

Reijo

Kuovzan kuulumiset

Kevät keikkuen tulevi tänne Kymenlaaksoonkin. Kulunut talvi oli meille poikkeuksellisen runsasluminen ja hiihtomahdollisuudet olivat hyvät. Hiihtomahdollisuutta jatkoimme järjestämällä linja-autolastilliselle ulkoilunharrastajia hiihtoviikon Saariselän maastoon huhtikuun alkupuolella. Nyt suunnittelemme Ulko-Tammion retkeä, joka tehdään 27. - 29.5. Toivomme mahdollisimman runsasta osanottoa ja kaunista ilmaa retken ajaksi.

Hyvää kesää kaikille tunturilatulaisille toivottelee Anja-emo, joka edelleen jatkaa kerhomme johdossa sekä sihteeri Sirkku.

Anja

OVTSI

Ovtsin kuulumisia

Siitä, kun viimeksi kerrottiin Ovtsin kuulumisia tällä palstalla, onkin kulunut aikaa runsas vuosi. Maalle on tällä välin valittu uusi presidentti. Suomen historiaa kirjoitetaan Ahtisaaren kaudelta. Ovtsin historiaa kirjoitetaan Kuukkasten kaudelta. Puheenjohtajan nuijaa nimittäin heiluttelee tänä ja seuraavana vuonna Lauri Kuukkanen.

Kerhomme toimintaa on leimannut etsintä. Vuosi sitten rivakasti noussut hirsikehikko on odottanut Toposessa siirtoa lopulliselle paikalleen. Kerhon edellinen puheenjohtaja Sakari Jarva esikuntineen ajeli ympäri Keski-Suomea etsimässä sopivaa vuokramaata. "Nykäisyjä on ollut, vaan ei ole tarttunut kiinni saadaksemme mökin varmalle maaperälle" kuten Lauri asian il-

EI OPPI OJAAN KAADA, tossu jalassa kumminkaan

Joskus, vaikkakin harvakseltaan saa kasvattaja mieluisaa palautetta siitä että jokin opetus on mennyt perille. Tällaisen tyydytyksen koin kun vanhimmaiseni kertoili kaverinsa kanssa tekemänsä ensimmäisen omatoimisen vaelluksen jälkeen kokemuksistaan.

Pojat olivat kolunneet Yliperää muutaman päivän ajan ja olivat palaamassa Somaksen suunnalta kohti maantietä. Porovuoman he ylittivät kahlaamalla Reikämaan saaren kohdalta. Isän opetusten mukaisesti vaati poikani myös kaverinsa ehdottomasti käyttämään tussuja kahlatessa, vaikka tämä ensin vastustelikin sinnikkäästi.

Vesistön ylitys tehtiin housut rinkan päälle pakattuina, paljain takapuolin ja aivan ilman vaikeuksia, vaikka saaren jälkeinen syvempi ja vuolaampi osuus hieman jännittikin.

Rannalla tossuja riisuttaessa he sitten huomasivat, että kaverin lenkkarin pohjan oli jokin terävä esine viiltänyt päkiän kohdalta miltei poikki. Jalkine oli siinä kunnossa että maantien varressa se heitettiin roskiin.

Hirvittää ajatella minkälaista jälkeä pojan jalkaan olisi tullut ilman kenkää. Sen syntymistäkään ei kylmän veden turruttamassa jalassa edes huomaisi.

Opetus meni näin perille kerrasta, kun pojat tajusivat hyvin etteivät omin voimin olisi selvinneet maantielle asti, päkiän yli ulottuva syvä haava jalassa. Olisi tuo vamma varmaan vihoitellutkin, mätäkuun aika kun oli.

Vanhaa hokemaa mukaellen voisi tässä tapauksessa sanoa, ettei vahinko tule tossu jalassa, tai ehkä paremminkin että vahinko tulee tossut kaulassa.

Näin kertoili Heikha.

Johtokunnan kokouksissa 1/94-3/94 käsiteltiin mm. seuraavia asioita:

Tampereen sosiaalioppilaitoksen oppilas Riitta Laaksonen pyysi Tunturiladulta apua seminaarityönsä toteuttamiseksi. Hänen tarkoituksena oli haastatella yli 60-vuotiaita lapinkävijöitä ja -vaeltajia. Lähetettiin kerhokirje, jossa pyydettiin kerhojen tukea asialle.

Tunturiladun talvikurssiaineisto todettiin valmistuneen.

Tunturiladun ulkopuolisille jaettavaksi tarkoitettu esite Tunturiladusta on valmistunut.

Kokous 3/94 omistettiin kokonaan tunturisusijärjestelmän uudistuksen käsittelylle.

Tunturisusijärjestelmä uudistuu

Tunturiladun kevätkokous hyväksyi 7.5.1994 Helsingissä pidetyssä kokouksessa uuden tunturisusijärjestelmän: Uudistusehdotuksen tekivät Matti Isotalo ja Antti Karlin 30.4.1992. Sen jälkeen uudistusta on käsitelty useasti kerhoissa, johtokunnassa ja susivaliokunnassa sekä myös syyskokouksessa 1993.

Vaasassa pidetyn Tunturiladun syyskokouksen jälkeen johtokunta antoi uudistusesityksen valmistelun työryhmän Antti Karlin (pj), Ari Linkolehto, Marita Maula ja Raimo Niklander valmisteltavaksi. Työryhmä teki maaliskuussa 1994 uudistusesityksensä, jota johtokunta täsmensi ja toi esityksenään kevätkokoukselle. Siellä uudistusesitys hyväksyttiin lähes sellaisenaan.

Uudistus astuu voimaan vuonna 1996 eli käytännössä syksyn 1996 sudet vihitään uusien sääntöjen mukaan. Olennaista uudistuksessa on nuorille laadittu susiarvo (Lapinsusi) sekä entisen susivaatimuspohjan laajentaminen mm. selviytymisen, pelastautumisen, saamelais- ja Lapin luontotuntemuksen osalta.

Johtokunta ryhtyy nyt valmistelemaan susivaatimuksiin liittyvää oheisaineistoa (ks. esim. sääntöjen tulkinnat, kohta 11). Ohessa on esitetty uusi hyväksytty tunturisusijärjestelmä.

TUNTURISUSI-JÄRJESTELMÄ

Jokaisella lapinkävijällä, joka arvostaa Lappia ja on kiintynyt sen luontoon, on mahdollisuus Tunturiladun jäsenenä pyrkiä tunturisusien erähenkiseen laumaan.

Tunturisudet ovat susivaatimukset täyttäviä itsenäiseen vaeltamiseen pystyviä lapinkävijöitä, jotka rajoituksensa tuntien kohtaavat tunturiluonnon ja -maailman. Heille on myös tärkeää harrastuksensa puhtauden varjeleminen ja tunturimaailman perinteellisen vastuullisen vapauden vaaliminen.

SUDEN ARVO VELVOITTAA!

Merkkien ja arvoasteikkojen säännöt

Kunniasudeksi voi Tunturiladun yleinen kokous sekä Ikäsudeksi Tunturiladun johtokunta kutsua erityisen ansioituneen Tunturiladun jäsenen. Lapin-, Tunturi- ja Johtajasudeksi haetaan. Anomusten viimeinen jättöpäivä ilmoitetaan vuosittain Tunturilatu- tai/ja Latu ja Polkulehdessä tai Tunturiladun jäsenkirjeellä. Anomuskaavakkeita saa Tunturiladun sihteeriltä ja susivaliokunnan puheenjohtajalta.

Tunturisusi-arvoasteet:

Tunturilatu voi myöntää jäsenilleen hakemuksesta seuraavat Tunturisusi-arvot:

Lapinsusi
Tunturisusi
Johtajasusi

Tunturilatu voi myöntää jäsenilleen ilman hakemusta seuraavat Tunturisusi-arvot:

Ikäsusi
Kunniasusi

Lapinsusi

Arvonimen Lapinsusi susivaliokunta myöntää hakemuksesta 12 vuotta täyttäneelle, vähintään vuoden Tunturiladun jäsenenä olleelle tunturivaeltajalle, joka on:

Suoritusosa:

1. Tehnyt vähintään kaksi tunturivaellusta, joista toisen kesällä ja toisen talvella.

2. Käynyt vähintään viidellä eri tunturihuipulla.

Taito-osa:

3. Osaa kartan ja kompassin käytön sekä ymmärtää suunnistuksen perusteet tunturialueella.

4. Osaa turvallisesti ylittää virtaavan veden.

5. On yöpynyt vaelluksen aikana mukana kuljetetussa teltassa, laavussa tai vastaavassa majoitteessa.

6. Hallitsee retkeilijän ensiaputaidon.

Tieto-osa:

7. Tuntee jokamiehen oikeudet ja velvollisuudet.

8. Tuntee eksymisestä selviytymisen perusteet.

9. Tuntee tunturivaeltajan säännöt.

Lapinsusi on oikeutettu kantamaan Lapinsuden merkkiä.

Tunturisusi

Arvonimen Tunturisusi susivaliokunta myöntää hakemuksesta 18 vuotta täyttäneelle, vähintään kaksi vuotta Tunturiladun jäsenenä olleelle tunturivaeltajalle, joka on:

Suoritusosa:

1. Tehnyt vähintään 5 tunturivaellusta ainakin kolmella eri tunturialueella. Vaelluksista kaksi on tehtävä kesällä ja kaksi talvella, joista kahden on oltava vähintään 150 km:n pituisia ns. tunturisusivaelluksia. Toinen tunturisusivaellus on suoritettava kesällä ja toinen talvella.

2. Esittänyt tunturisusivaelluksistaan yksityiskohtaisen retkiselostuksen.

3. Käynyt vähintään 20 eri tunturihuipulla, joista viiden on oltava yli 1000 m:n huippuja.

Taito-osa:

4. Omaa suunnistustaidon ja ymmärtää reitinvalinnan perusteet tunturialueella.

5. On suorittanut ensiapukurssin EA I tai omaa vastaavat taidot.

6. Hallitsee hätämajoittumisen ja tulenteon sekä kesällä että talvella.

7. Osaa ylittää virtaavan veden ja tuntee eksymisestä selviytymisen perusteet.

Tieto-osa:

8. Tuntee jokamiehen oikeudet ja velvollisuudet sekä keskeisimmät retkeilijää koskevat säännökset.

9. Tuntee poronhoitoa ja Lapin maastoa koskevan keskeisen sanaston.

Tunturisusi on oikeutettu kantamaan Tunturisuden merkkiä.

Johtajasusi

Arvonimen Johtajasusi Tunturiladun johtokunta myöntää hakemuksesta susivaliokunnan esityksestä Tunturisudelle, joka on:

Suoritusosa:

1. Vähintään kaksi vuotta aikaisemmin saanut Tunturisuden arvon

2. Tehnyt vähintään 12 tunturivaellusta. Vaelluksista vähintään kuuden on oltava itsenäisesti suunniteltuja ja johdettuja, joista kolme kesällä ja kolme talvella. Vaelluksista ainakin yhden on oltava vähintään 300 km:n pituinen ns. johtajasusivaellus sekä sen lisäksi ainakin kolmen on oltava itse johdettuja tunturisusivaelluksia.

3. Tehnyt johtajasusivaelluksestaan yksityiskohtaisen retkiselostuksen.

4. Käynyt vähintään 40 eri tunturin huipulla, joista vähintään kymmenen on oltava yli 1000 m korkeita.

5. Tehnyt Lappiin tai lapinretkeilyyn liittyvän harrastusnäytteen.

Taito-osa:

6. Osaa suunnistaa, hallitsee matkan mittaamisen ja pystyy johtamaan ryhmää kaikissa olosuhteissa.

7. Pystyy johtamaan ryhmän turvallisesti vesistön yli.

8. On suorittanut ensiapukurssin EA II tai omaa vastaavat taidot..

Tieto-osa:

9. Tuntee Lapin tunturialueet, niiden maantieteelliset erityispiirteet sekä on tutustunut Lapin luontoon.

10. Tuntee lumivyöryn syntyperusteet ja tarvittaessa lumivyöryuhrin etsinnän periaatteet.

11. On tutustunut saamelaisten historiaan ja nyky-yhteiskunnan pääpiirteisiin.

Johtajasusi on oikeutettu kantamaan punaisella punoksella reunustettua Tunturisuden merkkiä.

Ikäsusi

Ikäsudeksi Tunturiladun johtokunta voi kutsua kokeneen Tunturi- tai Johtajasuden, joka on osoittanut erityistä ansiota eräretkeilyn ja tunturilatutoiminnan edistämiseksi. Ikäsudesta tulee samalla Tunturiladun ainaisjäsen.

Ikäsusi on oikeutettu käyttämään Ikäsuden sauvaa sekä kantamaan harmaalla punoksella reunustettua Tunturisuden merkkiä.

Kunniasusi

Kunniasudeksi Tunturiladun vuosikokous voi johtokunnan esityksestä kutsua latutyössä erittäin ansioituneen, Tunturiladun johtotehtävissä tai muussa tunturieräretkeilyä edistävässä tärkeässä tehtävässä toimineen Tunturiladun jäsenen.

Kunniasudesta tulee samalla Tunturiladun ainaisjäsen. Kunniasusi on oikeutettu kantamaan kultaisella punoksella reunustettua Tunturisuden merkkiä.

Muut määräykset

1. Susivaliokunnan muodostavat puheenjohtaja ja viisi vähintään Johtajasuden arvon omaavaa Tunturiladun jäsentä, jotka valitaan vuosittain Tunturisusien kokouksessa.

2. Ikä-, Johtaja-, Tunturi- ja Lapinsusien juhlallinen vihkiminen tapahtuu Susivihkiäisissä, joiden ajan ja paikan Tunturiladun johtokunta päättää.

3. Vain näiden sääntöjen mukaan virallisesti nimetyt sudet ovat oikeutettuja kantamaan arvoaan vastaavia tunnuksia. Susimerkkiä kannetaan aina rintapielessä vasemmalla puolella.

4. Susivaliokunta pitää susista luetteloa.

Tunturisusi-arvon peruuttaminen

Tunturiladun johtokunta voi, susivaliokuntaa ja asianomaista kuultuaan, peruuttaa susiarvon Tunturiladun tarkoitusperien vastaisen teon vuoksi. Henkilö, jolta susiarvo on peruutettu, ei ole oikeutettu kantamaan minkäänlaista susimerkkiä.

Sääntöjen tulkinnat

1. Tunturialueiksi luetaan kaikki napapiirin pohjoispuoliset maantieteelliset alueet sekä Ruotsin, Norjan ja Venäjän muut suurtunturialueet.

2. Tunturivaellus on retki, joka tehdään kävellen, hiihtäen tai vesitse omin voimin pääosin asumattomalla ja viitoittamattomalla reitillä tunturialueella luonnon ehdoilla ilman muona- tai varustetäydennystä ja joka kestää vähintään kuusi päivää.

3. Tunturisusivaellus on vähintään 150 km:n pituinen vaellus, jolla asianomainen on vastannut suunnistuksesta.

4. Johtajasusivaellus on vähintään 300 km:n pituinen asianomaisen johtama vaellus. Osanottajina on oltava vähintään kaksi oman perheen ulkopuolista henkilöä.

5. Vaelluksen pituudeksi lasketaan karttakilometrit lisättynä maastohyvityksellä (enintään 20 %). Vaelluksen kokonaispituuteen saa laskea mukaan enintään 1/5 kilometrimäärästä ilman täydellisiä varusteita kuljettuja kilometrejä. Vesitse omin voimin kuljetut kilometrit hyväksytään jaettuna kahdella.

6. Tunturihuippu on puurajan yläpuolelle kohoava tunturin korkein kohta. Yli 1000 m:n huippujen *on oltava nimettyjä.*

7. Huippujen lukumäärää laskettaessa samalla oleskelukerralla saa laskea enintään kolme huippua 10 karttakilometrin säteellä.

8. Retkiselostus on yksityiskohtainen ja itse laadittu, josta tulee ilmetä retkireitti, päivittäinen ohjelma ja luontohavainnot.

9. Harrastusnäyte on kirjallinen esitys tai muu osoitus siitä, että asianomainen on syventynyt johonkin Lappia tai Lapin retkeilyä koskevaan aiheeseen. Sellaisia ovat esim. retkeilytekniikkaan tai varusteisiin liittyvät kokeilut ja testaukset raportteineen, Lapin luontoon liittyvät harrastukset (eläimet, kasvit, kivet, ilmasto, ym), saamelaisiin ja heidän kulttuuriinsa (elinkeinoihin, historiaan, taiteisiin, uskontoon, ym) syventyminen, Lappia koskeva kirjallisuus, jne. Mikäli anoja on epävarma aiheen sopivuudesta, hän voi neuvotella asiasta jonkun susivaliokunnan jäsenen kanssa. Harrastusnäytteen sisältö ratkaisee, ei ulkoasu.

10. Ensiapukurssit voi suorittaa SPR:n ja Tunturiladun tai muun järjestön pitämillä susivaliokunnan hyväksymillä kursseilla. Kursseista ja taitojen osaamisesta on liitettävä todistus. Kolmea vuotta vanhempaa suoritusta ei hyväksytä ellei taitoja ole muuten todistettavasti ylläpidetty.

11. Retkitaitojen, saamelaisuuden ja Lapin tuntemuksen osaamisesta antaa Tunturilatu erilliset ohjeet.

12. Tulkintatapauksissa ratkaisun tekee susivaliokunta.

Tunturiladun toimintakertomus vuodelta 1993

1. YLEISTÄ

Tunturiladun 47. toimintavuotta sävyttivät monipuoliset retkeilyjärjestölle ominaiset tapahtumat. Järjestetyt tilaisuudet antoivat selvän kuvan aktiivisesti toimivasta yhdistyksest.ä.

Tiedottamista tehostettiin julkaisemalla Tunturilatu-lehdessä varsinaisten kokousten ja johtokunnan käsittelemiä asioita.

Tunturilatu kerhotunnuksineen oli näkyvästi esillä Suomen Ladun leiripäivillä Ähtärissä.

Alkuperäiskansojen vuonna tiedotettiin yksityiskohtaisemmin saamelaisuuteen liittyvistä asioista.

Tehtäväjaon selventmiseksi laadittiin vuoden aikana toimihenkilöille ja -kunnille toimenkuvat.

Tunturiladun vuosittaiset tapahtumat kokosivat retkeilyhenkistä väkeämme yhteen. Kerhot vastasivat kiitettävällä tavalla näiden tilaisuuksien järjestelyistä.

2. JÄSENISTÖ

Yhdistyksen jäsenmäärä oli toimintavuoden lopussa 2398 jäsentä. I-jäseniä oli 1720, II-jäseniä 354, lapsia 75 ja ainaisjäseniä 249. Vähennystä edelliseen vuoteen on 132.

3. KOKOUKSET

Yhdistyksen kevätkokous pidettiin 8.5.1993 Kampin palvelutalossa Helsingissä. Kokoukseen osallistui 56 tunturilatulaista. Kokouksen jälkeen tutkija Hannu Vuorensola kertoi Tunturiladun arkistosta Helsingin kaupungin arkistossa.

Syyskokous oli 2.10. Vaasassa hotelli Fennossa. Osallistujia oli 156.

4. JOHTOKUNTA JA TOIMIHENKILÖT

Johtokunnan puheenjohtajana toimi Kyösti Lamminjoki ja varapuheenjohtajana Eero Hämäläinen. Johtokunnan muina jäseninä toimivat Esko Aalto, Arvo Anivuo, Terttu Civil, Marja-Liisa Kramsu, Tapani Paavola, Raili Partanen ja Raimo Rautjärvi. Johtokunta kokoontui 9 kertaa.

Yhdistyksen sihteerinä toimi Marita Maula ja jäsensihteerinä Eila Vilen. Taloudenhoitajana toimi Oili Virtanen. Tunturilatu-lehden toimitussihteerinä ja kuva-arkiston hoitajana toimi Antti Karlin.

Johtokunnan työvaliokuntaan kuuluivat Kyösti Lamminjoki, Arvo Anivuo, Eero Hämäläinen, Marita Maula, ja Oili Virtanen.

5. TILINTARKASTAJAT

Varsinaisina tilintarkastajina toimivat Markus Segersråle ja Vappu Hietala sekä heidän henkilökohtaisina varamiehinään Sulo Pöllänen ja Aarno Väänänen.

6. TOIMIKUNNAT

Julkaisutoimikunta: Antti Karlin (pj), Hannu Hiltunen, Kyösti Lamminjoki, Marita Maula ja Matti Rekola.

Toimikunta kokoontui kerran.

*Tunturilatu-lehteä kehitettiin: tiedotettiin jäsenistölle johtokunnan päätöksistä toimittamalla "Johtokunnan pöydältä" palsta sekä julkaisemalla Tunturiladun toimintakertomus ja tilinpäätös.

Järjestötoimikunta: Uolevi Mättö (pj), Esko Aalto, Paula Jukala ja Raimo Niklander.

Koulutustoimikunta: Terttu Civil(pj), Jorma Alapuranen, Hannu Maula ja Marita Maula.

Toimikunta piti kaksi kokousta sekä puhelinkokouksia.

* eräretkeilyn talvikurssin perus- ja maasto-osien koulutusohjelmat valmistuivat.

*Tunturikerho KUOKTE järjesti Tunturiladun kesäkurssin.

Kämppätoimikunta: Pekka Huttunen (pj), Pekka Kallio, Lauri Kuukkanen, Tapani Oksanen, Tapani Paavola ja Raimo Rautjärvi. Toimikunta kokoontui kerran.

Retkitoimikunta: Raili Partanen(pj), Keijo Leppänen, Ari Linkolehto, Raimo Pahkala ja Esko Sepponen.

Toimikunta kokoontui kerran.

* toiminta on ollut urien etsimistä

*Tunturikerho Tsietsan kanssa yhdessä järjestetty Susiviikko Susi-Talaksella. Osallistujia 7.

Nuorisotoiminta

* pyrittiin järjestämään nuorisovaellus kesällä. Osanottajapuutteen vuoksi tapahtuma ei toteutunut.

Kansainväliset asiat

* erilaisten retkeilyjärjestöjen, matkailuun liittyvien virastojen sekä vaellusmatkailutoimistojen osoitteiden keruu ja tallentaminen. Vaellusreittien ja vaellusmahdollisuuksien tutkiminen Pohjanmeren murtovesirannikolla ja Kanadassa.

Susivaliokunta: Väinö Martikainen(pj), Marita Maula (siht.), Antti Nikula, Salli Oikari, Reijo Pasanen ja Veikko Tyrväinen

Susivaliokunta kokoontui kaksi kertaa.

* susianomusten käsittely

* kerhokirje koskien tunturisusisääntöjen uudistamista

* esitys johtokunnalle uusiksi tunturisusisäännöiksi

Johtokunnan työvaliokunta: Kyösti Lamminjoki(pj), Arvo Anivuo, Eero Hämäläinen, Marita Maula ja Oili Virtanen

Työvaliokunta kokoontui kaksi kertaa ja piti puhelinkokouksia.

* Tunturiladun talouteen liittyvät asiat

* johtokunnan jäsenten, toimihenkilöiden ja toimikuntien toimenkuvien laatiminen

*Tunturiladun esitteen suunnittelu

Suomen Latu myönsi Tunturiladulle Erävaelluksen SM-kilpailun järjestämisoikeuden vuodelle 1994.

Suunnittelutyöryhmät kokoontuivat useita kertoja.

7. TUNTURIKERHOT

Tunturikerhoissa oli yhteensä 1334 Tunturiladun jäsentä. Vähennystä edelliseen vuoteen on 18 jäsentä.

Tunturikerho Kavtsilla on oma kämppä (Kärrikaltio Inkoossa). Tsietsalla, Ovtsilla ja Logilla on vuokrakämppä kotiseudullaan tapahtumien ja retkeilytoiminnan tukikohtana.

TUNTURIKERHOJEN JÄSENMÄÄRÄT

Tunturiladussa oli 13 tunturikerhoa, joiden nimet, toimintaalueet ja jäsenmäärät ovat seuraavat:

OKTA , Kajaani ympäristö ineen	20	jäsentä.
KUOKTE, Hyvinkää-Riihimäki ympäristöineen	75	"
KOLBMA, Tampere ympäristöineen	240	"
NJEALLJE, Pieksämäki-Mikkeli-Varkaus	77	"
VIHTTA, Vaasa ympäristöineen	59	"
KUHTTA, Helsinki (Vartiokylä-Puotinharju)	10	"
TSIETSA, Iisalmi-Kuopio ympäristöineen	66	"
KAVTSI, Helsinki ympäristöineen	339	"
OVTSI, Jyvskylä (KeskiSuomi)	133	"
LOGI, Turku (Varsinais-Suomi)	157	"
ALPPAS, Hämeenlinna ympäristöineen	42	"
KUMPE, Pohjois-Karjala	61	"
KUOVZA, Kymenlaakso	55	"
YHT:	1334	jäsentä

8 TOIMINTA-TAPAHTUMAT

Talvipäivät vietettiin 8.-9.2. Nousiaisten Valpperissa Tunturikerho LOGIn toimiessa isäntänä. Päiville osallistui 109 tunturilatulaista.

Suomen Ladun leiripäiville Ähtärissä 2.-4.7. osallistui runsaasti tunturilatulaisia. Edustimme näyttävästi järjestömme 134 jäsenen voimalla tapahtuman avajaiskulkueessa. Vaelluskilpailuun osallistui useita tunturilatulaisia partioita.

Kesäpäivät vietettiin 6.-8.8. Ulko-Tammiossa Tunturikerho KUOVZAn toimiessa isäntänä. Päiville osallistui noin 130 henkeä.

Syyskokous ja susiaiset järjestettiin Tunturikerho VIHTTAN toimesta 2.-3.10. Öjbergin hiihto- ja laskettelukeskuksessa Vaasassa. Ikäsusien rääthyyn kutsuttiin Anja Pajunen ja Uolevi Mättö. Johtajasusiksi vihittiin Sinikka Holopainen ja Helin Martikainen. Tunturisusiksi vihittiin 5 jäsentä: Ermo Pekka, Hietanen Leena, Keihäs Pertti, Lappalainen Lasse ja Lehtinen Pentti.

Suomi Meloo-tapahtumassa oli mukana useita tunturilatulaisia.

Erämelonnan SM-kilpailuun osallistui useita tunturilatulaisia.

Eräväelluksen SM-kilpailussa oli Tunturikerho KAVTSIN ja KOLBMAN edustajia. Naistensarjassa Kavtsin Pirjo Leppälä ja Ulla Sara tulivat kolmanneksi.

Tunturikerho KUOKTE järjesti Tunturiladun kesäkurssin.

TOIMINTA LAPISSA

Kerhot järjestivät hiihtoviikkoja ja syysviikkoja tukikohdissamme Lapissa.

Tunturikerho KUOKTE järjesti Susi-Talaksessa viikolla 35 eläkeläisviikon.

Osallistuttiin Metsähallituksen järjestämään Sarviojan kämpän pystytystalkoisiin 30.5.-8.6.

9. KIINTEISTÖT

Tunturiladulla on jäsenistön käytössä 3 kiinteistöä Lapissa: Susikyrö Enontekiöllä, Susi-Talas Inarissa ja Susi-Kiisa Utsjoella. Lisäksi kavtsilaisilla on Kärrikaltion kiinteistö Inkoossa.

Kirjattuja käyntejä oli kämpissä seuraavasti:

Susikyrössä
566 kävijää 1052 majoitusvrk
Susi-Talaksessa
180 kävijää 494 majoitusvrk
Susi-Kiisalla
169 kävijää 190 majoitusvrk
Yhteensä
915 kävijää 1736 majoitusvrk

Vuoden 1993 aikana pidetyt talkoot:

Susikyrössä tehtiin venelaituri. Kerättiin ja ajettiin Ylikyrön sahalta polttorimoja. Nostettiin ja pilkottiin tervaskantoja kesällä 1994 tapahtuvaa tervanpolttoa varten. Talkootyöpäiviä 40.

Susi-Talaksella järjestettiin myös polttopuutalkoot ja aloitettiin laiturin korjaus. Keittokatoksen lieteen vaihdettiin uusi terästorvi. Laiturilankut ja terästorvi saatiin lahjoituksena. Talkootyöpäiviä oli 32.

Susi-Kiisalla ei järjestetty talkoita.

Rakennukset ja irtaimisto on vakuutettu käyvästä arvosta.

10. JULKAISUTOIMINTA

Tunturilatu-lehti ilmestyi kolme kertaa tabloid-kokoisena; lehti 1/1993 oli 16-sivuinen, lehti 2/1993 12-sivuinen ja 3/1993 12-sivuinen.

Lehden vastaavana toimittajana oli Kyösti Lamminjoki ja toimitussihteerinä Antti Karlin.

Tiedotustoiminta hoidettiin Tunturilatu- sekä Latu ja Polku-lehtien välityksellä, yhdellä jäsentiedotteella, kerhokirjeellä sekä johtokunnan jäsenten välityksellä. Johtokunnan kokousten pöytäkirjat toimitettiin kerhoille tiedoksi.

Eräretkeilyn perustietoja -kansioita oli jäsenistön ostettavissa ja teosta toimitettiin myös Suomen Ladulle.

11. JÄSENYYDET

Tunturilatu ry on Suomen Latu ry:n varsinainen jäsen ja Pidä Lappi Siistinä ry:n yhteisöjäsen.

12. EDUSTUKSET

Tunturiladun jäseniä oli Suomen Ladun hallituksen, valiokuntien ja työryhmien jäseninä. Tunturiladulla oli sääntöjen mukaiset edustajat Suomen Ladun kesä- ja syyskokouksissa.

Tunturiladun jäseniä oli Lapin Sivistysseuran johtokunnassa.

Arvo Anivuo edusti Tunturilatua Oskari Kyrön hautajaisissa.

13. LAUSUNNOT JA KANNANOTOT

Metsähallituksen virkistyspalvelujen sidosryhmäseminaari -kannanotto maastopyöräilyn rajoittamiseksi Lapissa.

Kannanotto Kevon luonnonpuiston järjestysääntöluonnokseen.

14. PALKITSEMISET

Tunturiladun susipannu annettiin Raimo Niklanderille 60-vuotispäivänä kiitokseksi työstä Tunturiladun hyväksi.

15. TALOUS

Yhdistyksemme taloudellinen tilanne on vakiintunut.

Kuluneella vuodella ei tukikohdissa suoritettu suurempia korjauksia. Puukassatuotot ovat olleet kiitettävät. Tukikohtien tuotot ovat Susikyrössä +4721,74 mk, Susi-Talaksessa -1407,66 mk ja Susi-Kiisa -1212,62 mk. Yhdistetty tuotto on +2101,46 mk.

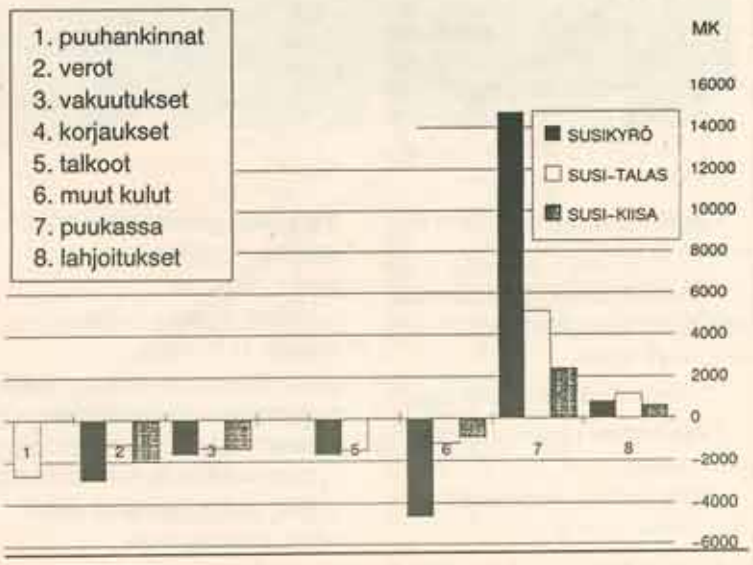
Tilinpäätös osoittaa varsinaisen toiminnan kuluiksi

58 096,84 mk. Taseen loppusumma osoittaa 336 705,70 mk. Vuoden 1993 tilikauden voitto on 37 214,16 mk.

Tilikauden toiminta on ollut vilkasta ja monipuolista taloudesta tarkasti huolehtien.

Toimintakertomus on hyväksytty 7. 5. 1994 pidetyssä kevätkokouksessa.

TUNTURILADUN TUKIKOHTIEN TALOUSKEHITYS 1993

Ikoni autiotuvassa

Sevetin kairassa sijaitsevaan Sollomusjärven autiotupaan astujaa kohtasi viime kesänä pieni yllätys. Tuvassa, ovenkamanan päällä, oli Kristus-ikoni.

Tupa oli muutoin aivan tavallinen metsähallituksen autiotupa, kairan ainoa. Mutta pieni painokuvaikoni antoi sille aivan oman tunnelmansa. Oltiin liikkeellä ortodoksisten kolttien alueella. Ikoni loi kulkijalle sellaisen tunteen, että liikuttiin pyhillä mailla.

Ikonin takana oli päiväys kesältä 1992 ja teksti "Arvo-veljen muistolle".

Vähäisestä kävijämäärästä huolimatta kämpän vieraskirja oli vuonna 1992 päässyt loppumaan kesken, ja vaeltajat olivat kirjanneet käyntinsä irrallisille paperiliuskoille. Niistä löytyi myös ikonin tuojan lyhyt merkintä, joka oli kirjoitettu veljen kuoleman tunnelmissa. Allekirjoituksena vain etunimi ja sekin lainausmerkeissä. Oliko ikonin tuoja, nainen tai tyttö, tullut tänne hiljaiseen erämaahan vasiten surutyötä tekemään? Se on hänen yksityisasiansa. Mutta hänen tuomansa ikoni oli meitä kaikkia varten.

Kristus-ikoni oli hyvä valinta. Se on aiheeltaan ekumeeninen eikä tunnu vieraalta niistäkään, jotka ehkä vierastavat esimerkiksi pyhimysten kuvia.

Eristysnauhalla korjattu ikoni jäi siistissä kunnossa kämpän ovenkamanan päälle. Mutta miten lienee mahtanut kestää vuodenaikojen vaihtelut?

Kehykset eristysnauhasta

Kosteus oli irrottanut jo vuoden päivät paikallaan olleen kartongille painetun ikonin kokonaan vaneritaustastaan. Kun muuta konstia ei mukaan sattunut, kiinnitin sen uudelleen taustaansa vihreällä muovisella eristysnauhalla tekemällä nauhasta ikonille eräänlaiset kehykset. Ei siitä ollenkaan rumaa tullut, vaikka se kerrottuna aika hurjalta kuullostaakin.

Eri asia sitten on, miten kauan muovinauhan sinänsä tuhti liima pystyy pitämään kuvan kiinni vanerinpalassa, kosteuden ja lämpötilan vaihdellessa.

Ikonista traditio?

Kun pohdiskelin ikonin odotettavissa olevaa lyhyehköä elinikää, tuli mieleeni ajatus: entäpä jos me retkeilijät koettaisimme ylläpitää ikonitraditiota Sollomusjärven kämpässä? Jospa joku silloin tällöin toisi sinne uuden ikonin?

Viime kesänä kämppään tuodussa uudessa vieraskirjassa ei tunturilatulaisten tarroja näkynyt. Mitäpä sinne kukaan olisi tullutkaan. Ei siellä ole tuntureita eikä erityisiä luonnonnähtävyyksiä. Outaa vain, ikivanhaa koskematonta näköistä metsää, erämaan rauhaa. Ei ole kunnon polkujakaan, mitä nyt poropolkuja. Paha siellä on kulkeakin, kun ei voi sopivia reittejä katsoa retkeilyoppaasta.

Mutta jos nyt kuitenkin joku sattuisi joskus sinne erehtymään: otapa ja vie Sollomusjärven autiotupaan pieni Kristus-ikoni. Painokuva vain, etteivät toiset kulkijat joutuisi kiusaukseen. Paikalliset kyllä varmasti antaisivat hienommankin kuvan olla rauhassa.

Jos oikein kovasti haluaisit traditiota luoda, kirjoittaisit vielä ikonin taakse "Arvon muistolle". Mutta voi sen jättää kirjoittamattakin, jos tuntuu oudolta kirjoittaa muistokirjoitusta tuntemattomalle.

Ei haittaisi mitään, vaikka alkuperäinen ikoni olisi vielä joltisessakin kunnossa ja paikallaan. Uusi mahtuisi hyvin sen viereen oven päälle.

Ei haittaisi mitään sekään, jos parikin kulkijaa toisi ikoninsa Sollomusjärvelle. Onhan ortodoksisissa kodeissakin useita ikoneita, eivätkä ne keskenään kilpaile.

Koltta-alueen tuvalle omaleimaisuutta

Uudehkot metsähallituksen autiotuvat ovat kovin yksi-ilmeisiä. Olisi arvokasta, jos Sollomusjärven tuvassa olisi vastedeskin oma, ikonin luoma tunnelmansa ja ilmeensä.

Ei Sollomusjärven ikonin ylläpitäminen traditiona olisi mitenkään keinotekoista, kun se olisi vain vaatimatonta jatkoa yksinäisen tuntemattoman kulkijan omakohtaisesta surusta lähteneelle pienelle eleelle. Kun ollaan koltta-alueellakin.

JUHANA HÄME

Kämppä

- Siitä joesta on paha päästä yli kesällä ja talvella!

- Ei siellä mitään kämppää ole eikä ole koskaan ollutkaan! Jokin tölli, mikä lienee.

- Kartan mukaan on kämppä!

- Iso, vanha vankileiri, huhujen mukaan...

- Korkeintaan saksalaisen sotavankileirin rauniot .

- En usko, porokylän rauniot!

- Saksalaiset polttaneet, mutta rakennettu porokylä.

- Vaikea löytää talvella, Mattikaan ei löytänyt.

- Ajatelkaa! Idyllinen, turvekattoinen, vanha hirsikämppä!

Täydellinen namu!

- Pah: puolittain maan sisään kaivettu, raunioasteella.

Katto ja ikkunat puuttuvat!

- Ovi hatara!

- Kattopahvit roikkuvat!

- Laverikin muhkurainen!

- Jos se on ollut vanha ja huono kämppä ja nyt palanut?

- tai poltettu tahallaan?

- Ei asiaa, jos omistaja paikalla...

- Siellä kukaan asu!

- Turvekota, kivinen tulisija, aukko katossa...

- Pimeä, ikkunaton, maalattia...

- On siellä nähty pieni turvekota.

- Minä kuulin, että pahvikämppä tai parakki.

- Heikohko pahvikömmänä, lunta sataa sisään.

- Erittäin vaikea löytää!

- Ei ole tavallinen turisti jalallaan astunut!

- Olis edes seinät pystyssä! - Katto on romahtanut, lievästi tulisijan kohdalta.

- Tuskin edes lämmityslaitetta. Ei polttopuuta!

- Jos sentään niukasti pajua tahi katajaa?

- Purokin kuivana loppukesät.

- Savutorvi näkyy. Muusta ei tietoa.

- Kömmänä laudoista ja turpeesta. Onhan tuo kovalevymaja. Avoin!

- Ylälaveri ainaski on poltettu!

- Sen rakentaja on ollut omituinen erakko, joka on tehnyt piilopirttejään pitkin kairaa!

- Ei merkkiäkään koko kodasta!

- Joo, ei olemassakaan? Mitä minä sanoin!

-Onhan siinä metsätyökämppä.

- Tilaa ainakin 80 hengelle!

- Luonnonkivipiisit ja puita pinokaupalla!

- Huhut romahduksesta ovat vahvasti liioiteltuja!

- Jalokivikoti!

Albert

Tuuni Länsman.

Angelin tytöt

Aluksi lyhyt historiikki:

Inarissa 16. 6. 1992 on Näkkäläjärven matkamuistomyymälä täynnä ulkomaalaisia turisteja. Sää on sateinen ja odottelen sisällä taksikyytiä poutaantumista toivoen.

Kohteena on itselläni Muotkatunturit ja vaellus välillä Tirro - Karigasniemi. Sää paranee ja taksikin löytyy. Suunta siis Inarin kirkonkylältä länteen. Autossaan matkalla taksimies soittaa Angelin tyttöjen uunituoreen kasetin.

Vanha ylioppilastalo 17. 2. 1993. Onhan Angelit nähtävä ilmielävinä. Tuuni ja Ursula Länsman sekä Ulla Pirttijärvi esiintyvät viimeistä kertaa tällä kokoonpanolla. Vuosien kokemus näkyy ja kuuluu tyttöjen esiintymisessä ja joikaamisessa.

Vanha ylioppilastalo uudelleen 17. 3. kuukauden päästä. Angelin tyttöjen ryhmän kokoonpano on muuttunut. Hyvinkääläinen Alfred Häkkinen on kitaristina. Norjalainen Sara Marit Gaup joikaa ryhmässä tällä kertaa, kun taas Ulla seuraa esitystä katsomon puolelta. Sara on tämän Dolla-hitin säveltäjä, ja tällä kappaleellahan Angelit olivat Euroopan musiikkilistoilla korkealla. Giittus eatnat!

Tytöt esiintyvät sillä mielellä Ursulan mukaan, että sanojen ymmärtäminen ei ole kovin tärkeää, koska esitys on niin vahvasti sidoksissa siihen tunteeseen, mikä siinä musiikissa on, ja eihän suomalaisyleisö osaa saamea. Tämän vuoksi tytöt esiintyvät kovalla fiiliksellä.

Kaustinen, kansanmusiikkifestivaali, heinäkuu 1993. Angelin tytöt ovat vuosittain täällä esiintyneet. Oheiset kuvat ovat sekä varsinaisesta~ iltatilaisuudesta että päiväkeikalta. Niin - Kaustinen soi ja paikalla tulisi olla vaikka koko viikko, musiikkia on joka makuun. Lea suohtas deaivvadit Annel Nieiddat...

Mauri Kanninen

Ursula.

Näin Ursula johtaa ryhmäänsä.

Kämppäasiaa:

Pekka Huttusen kanssa maaliskuussa tekemämme kämppäkierros osoitti kämppien olevan hyvässä kunnossa, pientä "hienosäätöä" joutuu tekemään, pieniä puutteitakin on ja luonnollisesti vaikuttaa käyttökin kämppien kuntoon:

—Susikyrön pysäköintipaikalle on laitettava liikennemerkki lisäkilpineen.

—Kiisalla lieden toinen poltin on rikki.

—Talaksella savupiiput hikoilevat yms.

Kämpät ovat aikoinaan rakennettu huolella ja taidolla, joten niissä mahdollisesti olevat viat ja puutteet ovaat luonnollisia ja rakentamiseen ja rakennuksiin kuuluvia. Varsinkin hirsirakennukset ovat ongelmallisia.

Suurin työ Susikyrössä on polttopuuhankinta, puita kuluu n.30m³ vuodessa, Talakselle rakennetaan uusi laituri (lienee tätä luettaessa jo valmis), saunan vesikatto on lähivuosina uusittava. Kiisalla on Pekankammin "valuneet" seinät korjattava. Polttopuuasia on kunnossa.

Tärkein asia tänä vuonna on kuitenkin Ylikyrön kylän vesihuoltolinja. Se kulkee tämänhetkisen suunnitelman mukaan Susikyrön tontilla n.120 m:n matkalla. Kaivannon oletettu leveys on 10 m. Tähän vesihuoltolinjan paikkaan ei Tunturilatu ole toistaiseksi antanut suostumusta. Kyrön Vesihuolto Oy on luvannut selvittää uuden suunnan vesihuoltolinjalle. Tunturilatu ei näissä olosuhteissa liity vesi- ja viemärijärjestelmään.

Havaitessanne kämpissä puutteita ja vikoja, ottakaa suoraan yhteys allekirjoittaneeseen. Kämpät tietenkin vaativat jatkuvaa huolenpitoa.

Toivon viihtyisiä hetkiä tukikohdissamme.

Seppo Björkengren

Tunturiladun kämpistä tehtyjä kortteja on myytävänä hintaan 1,50 mk/kpl. Sadan erissä a' 1 mk. Korttien aihcina ovat Kyrö, Kiisa ja Talas. Kortit on piirtänyt Pentti Luostarinen. Tilaukset Oili Virtaselta (yhteystiedot ks. sivu 2).

Ps. Myös muutama Eräretkeilyn perustietoja -kirja on myytävänä.

LAPIN JOTOKSILTA

HUSKU

Ruskan huippukohta oli jo ohitettu tuona syksynä kun kiertelin Vaskojoen pohjoispuolen metsiä. Tarkoitukseni oli ollut päästä matkaan runsasta viikkoa aikaisemmin, mutta työesteet olivat lykänneet lähtööäni. Lohdutuksekseni kuulin paikallisilta, ettei ruska tuona vuonna ollut erityisen näyttävä, mitä nyt riekonmarja hehkutti karmiininpunaa, mutta koivun lehdet olivat masentavan ruskeita.

Sää oli aamusta alkaen ollut alakuloinen, sumun levittyessä maisemaan harmaan kosteana huntuna. Puoliltapäivin virisi kuitenkin vaisu tuulen vire ja sää kirkastui vähitellen.

Erään puronvarren polkua seuratessani osuin oivalliselle asentopaikalle, jossa oli sopivasti tervaskanto tulisteluun. Pystytin laavun, tein tulet ja ryhdyin ruokapuuhiin. Kahvin selviämistä odotellessani huomasin polun mutkan takaa ilmestyneen reppuselkäisen miehen, haulikko kyynärtaipeessaan lähestyvän asuntoani. Mies pysähtyi ja kysyi sopisiko tulla tulille taukoa pitämään. Viittasin puolityhjään laavun alustaan ja kehotin istumaan. Koht'sillään olisi tarjolla myös kuumaa kahvia lämpimikseen.

Metsämies taittoi haulikkonsa auki ja veti piipusta ulos pitkän punakuorisen patruunan, asetti sitten aseen laavuun reppunsa nojalle. Se ei ollutkaan mikä hyvänsä haulinheittokone. Tarkemmin kuvailtuna se oli Husqvarnan yksipiippuinen, 16 kaliberinen hanallinen haulikko, valmistusvuosi vuosisadan alkupuolelta. Varsin tuttu kapine monelle vanhan polven metsämiehelle. Aseen teki erikoiseksi sen metalliosien taidokkaat kaiverrukset. Lukkokehys oli kauttaaltaan koristeltu kiemuraisin kuvioin, ja sen molemmille sivuille oli kultaisin upotuksin kuvattu riekko. Ase oli muutenkin erinomaisessa kunnossa. pähkinäpuisessa tukissa oli huolella leikatut kauniit karhennukset.

Sinistys ja tukki olivat toki paikoin hieman kuluneet, mutta sehän kuuluu asiaan silloin kun ase on työkalu eikä keräilyesine.

Joimme kahvia ja koetimme saada jutun juurta syntymään.

– Taitaa tulla aikainen talvi, kun jänis on jo melkein valkoinen, tuumaili metsästäjä keskustelun pohjaksi.

– Niin, sehän sen tietää kun on ulkoilun ammattilainen, sanoin ja olin jo kysymäisilläni, että jänistäkö sitä oltiin hakusessa. Muistin kuitenkin samassa ettei lapinmies jänistä syö, eikä tällä tuntunut olevan koiraakaan matkassa. Hyvä etten nolannut itseäni.

– Kumma syksy, lehti vielä puussa ja jänis jo vaihtamassa talviturkkiin, jatkoi mies tuumailujaan.

– Niin ja ruskakin oli aivan olematon, koetin olla jutussa mukana, vaikka silmät ja ajatukseni olivat kylläkin haulikon tiimoilla.

– Onpa harvinaisen komea haulikko, minun täytyi lopulta sanoa.

– Se on perintökalu isävainaalta, tilaustyönä tehty Ruotsissa Huskuvaarnan tehtaalla, selvitti metsämies.

– Näitä pitkäpiippuisia mustanruudin syöjiä olen nähnyt useitakin, mutta tällaista yksilöä en ennen ole tavannut, ihmettelin ääneeni ja tarkastelin asetta nyt oikein käsituntumalta.

– Se on varma ja tarkkakäyntinen, en vaihtaisi sitä uuteen makasiinihaulikkoon välirahastakaan. Se on vielä siitäkin erikoinen kapine, että maksuna on käytetty puhdasta kultaa, sanoi haulikon omistaja hienoisella ylpeydellä.

Kysyvä ilme kasvoillani jäin odottamaan jatkoa juttuun.

Kertojan isä oli ollut sellainen junan tuoma etelänmies, joka oli rakastunut lapintyttöön ja käynyt tämän kanssa taloksi. Innokkaana metsämiehenä isä kohenteli perheen niukkaa toimeentuloa asettelemalla talvisin riekonpauloja. Enemmälti saalis myytiin, mutta usein täytyi myös nälkäistä perhettä ruokkia linnun lihalla. Erään kerran isän suolistaessa ruuaksi valittuja riekkoja, hän teki hätkähdyttävän havainnon. Kivispiiraa avatessaan hän löysi kivien joukosta muutaman kultajyvän, tuollaisia puolikkaan ohranjyvän kokoisia. Niitä oli neljä tai viisi kappaletta. Samoin toisestakin linnusta löytyi joku hippu, muissa ei mitään. Isälle tuli ankara päänvaiva siitä missä juuri nämä linnut olivat jääneet lankaan. Muistelemalla paulojensa paikkoja hän kuitenkin kesän tultua löysi tunturista kohdan, jossa kulta oli pienellä alueella maanpinnalla näkyvissä. Siitä oli riekko nokkinut kupuunsa näitä kauniisti kiiltäviä kiviä.

Isolla kattilan kannella isä oli sitten vaskannut tyhjäksi tämän "taskun". Se oli riittänyt hänelle. Enempi kaivaminen olisi kaiketi ollut isän mielestä liian vaivalloista. Löytyneelle kullalle olisi varmasti ollut muutakin käyttöä perheen elintason kohottamiseksi, mutta isä oli päättänyt sijoittaa pääoman haulikkoon, parhaaseen saatavissa olevaan. Niinpä Rovaniemen kauppias pantiin asialle ja tilattiin tehtaalta tämä "Husku".

Pojalleen oli isä kuvaillut löytöpaikkaa ja luvannut sen vielä näyttääkin kunhan tämä varttuisi, mutta ei ehtinyt sitä eläissään tehdä. Eräänä aamuna hän ei enää noussut vuoteeltaan, sydän oli pettänyt. Alle viisikymppinen mies, ja lääkäri totesi vain että kuolemansyy oli luonnollinen.

Isän kertoman mukaan kullan löytöpaikka sijaitsi erään puron varrella, pienen könkään alapuolella, paikassa jossa puro tekee äkkimutkan. Mutkan sisäkaarteessa oli keväisen tulvaveden uomassa, ohuen sorakerroksen peittämä rosoinen kallion laaka. Siinä ruosteenruskean soran seassa kulta oli ollut. Isän kuvailemaa paikkaa ei kertojamme ollut vuosien etsiskelyistä huolimatta löytänyt. Hän kyllä saattaisi nähdä hieman vaivaakin elämisensä kohentamiseksi, jos paikka vielä löytyisi.

Olin kai vajonnut hetkeksi mietteisiini, kun havahduin miehen noustessa ja hamutessa reppuaan.

– Jo vain, häätyy tästä matkaan jos mieli yöksi eukon viereen, sanoi tämä ja kopisti kuksastaan kahvinporot varvikkoon.

– Melkoinen matka tästä kylille, kuinkas sitä ehtii ennen pimeän tuloa, päivittelin matkan pituutta.

– Minulla on tuossa kappaleenmatkan päässä mopo traktoritien varressa, sillä sitä joutaa, selitti mies ja teki lähtöä.

Kun haulikkomies katosi polun mutkaan, huomasin etten ollut kysynyt tämän nimeä. Olisiko se ollut sopivaakaan emmehän olleet velkasuhteessa puolin tai toisin. En tohtinut rikkoa jutun synnyttämää tunnelmaa, joten päätin yöpyä tuolla paikalla. Kolusin maastosta toisen kannon varmistaakseni yötulet, ja paneuduin makuupussiin lepäilemään. Sää oli kirkastunut, yöksi oli tulossa pakkanen. Sinä iltana valvoin pitkään katsellen nuotion tanssittamien kipinöiden sammumista tummaa yötaivasta vasten. Ajatukseni askaroivat yhä äsken kuulemassani tarinassa.

Näin kertoili
Heikha

Mitä on tunturilatuhenki?

Tunturilatu henkii uutta liikuntapolitiikkaa – integroi toimintaan erilaiset kyvyt omaavia retkeilijöitä.

Mielihyvän elämys sekä näkörajoitteiselle että auttajille selviytyä kuivana joen yli.

Kuvat ja teksti: Sinikka Holopainen

Äitipetäjälampi

SAVUKOSKEN UPEAT NÄHTÄVYYDET

Lapinretkeilijänä olin unohtanut, että Savukoski sijaitsee Napapiirin pohjoispuolella Länsi-Lapissa sijaitsevien Kolarin ja Äkäslompolon korkeudella. Savukosken kunnan alueella on useita 350-400 m:n korkuisia tuntureita.

Kivitunturin luontopolku

Autollisen on helppo poiketa Savukoskelta Kemijärvelle johtavaa tietä noin 3 km ajettuaan oikealle ja ajaa Kivitunturi-viitan opastamana 10 km Kivitunturin hiihtomajalle, jonka nurkalta lähtee viitoitettu luontopolku (n. 6 km). Polun alkupäässä opastetaan kulkijaa tutustumaan luontoon suurin seudun kasveja ja eläimiä esittelevin tauluin. Jos voimia ja aikaa on 4-6 tuntia kannattaa valita pidempi reitti (n. 10 km). Molemmat reitit yhtyvät puolessa välissä Äitipetäjän lammen rannalla, jossa tulipaikka ja laavu lisäävät viihtyvyyttä.

Kivitunturi on kaksihuippuinen laeltaan miltei paljas ja rakkainen. Pidempi reitti kiertää kummankin tunturin kautta ja laskeutuu välissä sijaitsevaan Pyhä- ja Kivikuruun ja kiipeää Sotsonportin näköalapaikalle ja edelleen Äitipetäjän lammelle. Opaslehtisessä, jota saa Savukosken opastuskeskuksesta, mainostetaan reittiä helppokulkuiseksi. Kulkijan tietä onkin tasoitettava yli soiden ja kivikoitten ylettyvillä vielä uutuutta hohtavilla pitkospuilla.

Näköalapaikoille on helppo kiivetä rinteitä myötäileviä portaita pitkin. Jokaisen kurun pohjalle asti ei tarvitse laskeutua, vaan ne ylitetään siltoja pitkin. Reitti on helppokulkuinen tavalliselle kuntoilijalle, mutta sydänsairaat varautukoot kohtaamaan jyrkkiä nousuja ja laskuja. Käydäänhän ylhäällä tunturissa, jonka korkeus on noin 370 m.

Entiset savottakämpät

Kotaseljän ja Alatammen savottakämpät sijaitsevat Maltion luonnonpuiston etelänpuoleisessa maastossa. Kämpät on kunnostettu retkeilijöiden käyttöön. Kotaseljän pääpirtille on Savukoskelta matkaa 35 km, josta noin 28 km on heikkokuntoista metsäautotietä. Kotaseljän pääpirtiltä tie jatkuu vajaan 2 km:n päässä sijaitsevalle Kotaseljän autiotuvalle, jonka eteisestä löydät erämaapuhelimen.

Kotaseljän pääpirtti sijaitsee Pyhäjoen varressa. Pihapiirissä on pirtin lisäksi sauna, puuvaja ja käymälä. Pirtissä on keittiö, kaksi kamaria ja todella (10 hengellekin) suuri tupa, jonka keskellä törröttää pyöreä kiuasta muistuttava lämmitysuuni. Makuulaverit reunustavat seinustoja ja keittiönpuoleisessa päässä seisoo kaksi pitkää pirtinpöytää penkkeineen. Tunnelma pirtissä on avara ja puhdas. Pihapiirissä ei ole kaivoa, joten käyttövesi on ammennettava joesta, joka laskee Maltion luonnonpuiston eteläpuolella sijaitsevaan Pyhäjärveen.

Alatammen savottakämpälle on Kotaseljän pääpirtiltä kuoppaista metsäautotietä noin 5 km. Pyhäjärven Alatammi eli patovalli sulkuineen on muistona tukinuittoajoilta. Patovallilla kulkee koivujen reunustama kaunis kärrypolku. Sulun vieressä veden äärellä sijaitsee Pyhäjärven Alatammen metsäkämppä. Pihaäiriä reunustavta kaksi asuinrakennusta, savusauna ja tavallinen sauna sekä typötyhjä puuvaja. Pihan kasvusto on rehevää. Korkea heinikko kertoo luonnon tilasta ja nokkospehkot mehevästä maasta. Alatammelta jatkuu kapea metsätie edelleen kohti luoteessa sijaitsevaa Rova-Kattomaata ja lännessä häämöttävää Pyhäkurua.

Kuvat ja teksti
Sinikka Holopainen

Pyhäkurun silta.

XXV Erävaelluksen SM-kilpailut

Tunturilatu on saanut järjestettäväkseen tämän syksyllä pidettävän juhlakilpailun, jonka ajankohta on 1-4.9.94 ja paikka Inarin Lappi. Kilpailuja valmisteleva työryhmä on kokoontunut jo 1 1/2 vuoden ajan lähes kuukausittain. Lisäksi eri toimintojen vastuuhenkilöt ovat valmistelleet osuuttaan erikseen niin, että kaikki alkaa olla valmista toteutettavaksi käytännössä.

Järjestelyt ovat edenneet hyvässä hengessä ja toimissa on tähdätty parhaan mahdollisen lopputuloksen saavuttamiseen niin järjestelyissä kuin kilpailun läpiviemisessäkin. Toivomme ja uskomme, että tämänvuotinen kilpailu tulee jäämään siihen osallistuvien sekä kilpailijoiden että järjestäjien mieleen juhlavuoden arvoisena tapahtumana.

Tunturilatu haluaakin toivottaa kaikki entiset ja uudet kilpailijat sekä kilpailuun mukaan aikovat tervetulleiksi todellisiin Lapin maisemiin, pohjoisemmaksi kuin koskaan kilpailun historiassa. Alkavan ruskan myötä tulemme virittämään Teille todella antoisan ja värikkään kilpailun.

Kilpailujen järjestäminen tulee taas olemaan mahtava voimannäyte tunturilatulaisten talkoohengestä. Olemme saaneet jo ilahduttavan runsaasti ilmoittautumisia kilpailun toimitsijatehtäviin. Suuresta etäisyydestä johtuen järjestelyt vaativat kuitenkin tavallista enemmän henkilöstöä.

Vetoammekin vielä jäsenistöömme ja heidän tuttaviinsa. Mikäli olet mahdollisuudessa tulemaan viikoksi 35 tai edes loppuviikoksi mukaan toimitsijaksi, ilmoittaudu ensitilassa. Tapahtuma tulee varmasti olemaan mukanaolosi arvoinen. Toisaalta tästä lehdestä löytyy lomakepohja sekä kilpailijoiden, että toimitsijoiden ilmoittautumista varten.

Tervetuloa Lapin syksyisiin maisemiin.

Antti Reeni
Kilpailun apulaisjohtaja.

Toivoisin pääseväni:

- toimistotehtäviin ☐
- huoltotehtäviin
  - muonitus ☐
  - rakentelut ☐
  - kulj etus ☐
  - viestitys ☐
- rastitoimitsijaksi ☐

Olen aikaisemmin osallistunut erävaelluskilpailuihin
- kilpailijana ☐
- toimitsijana ☐

Voin olla paikalla
- koko viikon ☐
- torstai - lauantai ☐
- torstai - sunnuntai ☐
- jokin muu aika, mikä ☐

Seuraaville riveille voit kirjoittaa mikäli työ- tai harrastusosaamisesi perusteella tunnet, että voit olla avuksi jollakin muulla tavalla (esim tiedotus, rastitehtävien laadinta, tms.) tai mikäli sinulla on muita toivomuksia.

_____

_____

Ilmoittautujan nimi:

Osoite:_____

Puhelin:_____

Vihttan "myllystä"

Iloista kevättalvea kaikille. Päätimme kirjoittaakin tällä kerralla useammalla kynällä. Sihteeri sai tehtäväkseen koota juttelut yhteen ja lähettää toimitukseen, niin että mukavia lukuhetkiä toivottaa **Pirkko.**

RYHMÄMATKAILU LAPPIIN

Koululaisten hiihtolomat tietävät yleensä, että aika moni suuntaa matkansa Lappiin. Kohteet ovat sekä Itä- että Länsi-Lappi. Hotellit ja muut majapaikat ovat täynnä. Etelä-Suomen hiihtolomat pitäisi jakaa ainakin kahteen viikkoon. Entäs sitten tuo yhdessä oleminen kokonaisen viikon, ehkä neljä henkilöä samassa huoneessa.

Nuoret tuntuvat viihtyvän melko hyvin yhdessä. Huoneet ovat sekaisin, näyttää siltä kuin pommi olisi räjähtänyt huoneessa ja kaikki tavarat ovat lattialla, yhtään tyhjää paikkaa ei ole, mutta pääasia, että kaikki viihtyvät. Olen itse ollut vetäjänä tosi monta vuotta, juuri hiihtolomaporukoille, joten voin todistaa, että yllämainitut asiat ovat totta. Entäs sitten me vanhemmat. Onko meillä järjestys? Vastaus. Eipä juuri parempaa.

Haluaisin tässä yhteydessä mainita yhden asian erikoisesti. Mikäli aikuinen lähtee mukaan koululaisten hiihtolomalle, hänen tulee muistaa, että matka on järjestetty koululaisia ajatellen, eli matka tulee olemaan hieman äänekkäämpi ja meluisampi kuin aikuisille järjestetty. Tämä asia tuli ajankohtaiseksi juuri viime hiihtolomalla kun olin äkäslompolossa.

Talvi on parhaimmillaan joten siitä vaan Lappiin, ryhmissä tai pienessä porukassa. Kun ladulla tavataan, olen ehkä neekeri, mutta hyvää rusketusta teillekin.

Karl-Gustav Kekoni

MITÄ VIHTTALAISUUS ANTAA?

KUN tarvitsin henkilöstöravintolassani monesti moninaista apua – avusti vihttalaiset. KUN tarvitsin asuntoni muutossa muuttoapua – avusti vihttalaiset. KUN firmani sopimukset irtisanottiin – avusti vihttalaiset moninaisesti. KUN lähden nro 1 talvivaellukselle tarvikkeiden ja henkisyyden takana ovat – ihanat vihttalaiset. Teitä kaikkia naisen sydämellä kiittäen **Terttu**

ODOTUSTA Liiterissä nojaavat seinään ahkio ja hyvin voidellut sukset. Eteisessä ovat lähtövalmiina makuupussi ja rullalle kädityt makuualustat. Niiden päällä odottavat matkan alkamista suojuksissaan kirves ja saha. Lähipäivinä nuo varusteet ja paljon muuta matkaavat kanssani Lappiin. Siellä on alkamassa hankikanto. Minulla on alkamassa kolmas Lapin vaellus. Alkajaisiksi valjastan itseni ahkion aisoihin. Aion viihtyä niiden välissä runsaat pari viikkoa. Nuo viikot muuttuvat elämyksiksi. Elämykset muuttuvat siruiksi mielenrauhaa ja elämäniloa. Sen takia vaeltamista ei voi koskaan lopettaa. Jos lopettaa, niin kaipaa sitä aina. **Reima Luukkanen**

SAAKO VAELLUKSILLA NAURAA? Tämä kysymys tuli mieleen eräällä ruskavaelluksella vuosia sitten. Saavuimme tapahtumarikkaan päivän jälkeen Hannukurun kämpälle. Siellä oli jo sopan ja kahvikeittopuuhissa sellainen kokeneemman näköinen vaeltaja. Meillä kanssa nälkä alkoi kalvaa elinvoimaa, joten aloimme samoihin puuhiin. Samalla siinä muisteltiin päivän tapahtumia. Päivähän oli onnistunut. Siinä juttujen välillä kuuluu koviakin naurunpurskahduksia. Tätä touhua vaeltajaveteraani seurasi muutaman minuutin. Sitten hän nousi ylös ja murisi että remusakkia ja otti jakkaran, meni kämpän toiseen päähän ja käänsi meille selkänsä. Jalkansa hän risti niin tehokkaasti että toinen polvi oli suussa. Silloin minä näin ensimmäisen kerran miehen, joka pystyi lusikoimaan soppaa suuhunsa, jossa oli jo ennestään polvi. Nauru on mitä parhainta luontaislääkettä, jota suosittelen muillekin. **Teuvo**

MEIDÄN MUMMIN MATKAEVÄÄT Taas on uusi Luojan kevät ja mieli vaellukselle. 30.3. Inarista säntää 5 vihttalaista kohti uusia seikkailuja. Meidän mummi, joka on vuosien saatossa, ensin motkottaa, että taas sinne Lappiin lämpimästä kotoaan ehroon tahroon ittiänsä rääkkäämään. Ja jotta siälähän on susia ja karhuja ja kaikenlaisia 'roitoja ja hampuusia'. Ei auta mun puolustelut vaelluksen ihanuudesta ja kurjuudesta. Kaikkien varoitusten ja ohjeitten jälkeen meidän mummi ristii kätensä ja pyytää Taivaan Isän siunausta ja varjelusta meille kaikille tunturissa kulkijoille ja että taas kerran tulemme terveinä takaisin. Meidän mummin matkaevät teille kaikille välittääpi **Anneli**

Icom ARPMAN

Uuden sukupolven ARP/MOBINET-puhelin

ARP tarjoaa edelleen parhaan kuuluvuuden haja-asutusalueella. Tämä johtuu verkon käyttämästä alhaisesta taajuusalueesta 150 MHz. Siksi ARP on paras retkeilijän turva- ja yhteysväline.

Verkon automatisointi tehtiin 92, jonka jälkeen soitot ovat molempiin suuntiin automaattisia. Tällöin tuli markkinoille ensimmäisen sukupolven automaattiarpit. Verkkoa on kehitetty voimakkaasti ja tänä päivänä markkinoilla oleva toisen sukupolven automaattiarp Icom ARPMAN toimii jo kuten NMT-puhelimet, vain puhuminen on sivistyneesti vuorotellen puhumista.

ARP-tukiasemakarttaa ei tarvita kuin muutaman erämaatukiaseman tunnistukseen, muualla maassa puhelin tietää käytettävät kanavat automaattisesti.

ARP-kutsun saa samanaikaisesti kaukohakulaitteseen, jolloin puhelinta ei tarvitse pitää päällä kuin soitettaessa tai vastattaessa puheluun. Valmiusaikaa on tällöin viikkokaupalla.

ARP-verkon OK-posti ja viestinjättöpalvelut antavat kotonaolijoille varmuuden siitä että vaeltajalla on kaikki kunnossa.

MOBINET RYHMILLE

Mobinet tarjoaa arp-verkon toiminteiden lisäksi ryhmille mahdollisuuden ryhmäpuheluihin, jotka ovat erittäin edullisia. Saman tukiaseman alaisuudessa voi olla jopa useita kymmeniä puhelimia auki yhtä-aikaa siten että kaikki voivat osallistua keskusteluun. Tätä ominaisuutta hyödynnetään erilaisissa maastossa suoritettavissa operaatiossa, kuten etsinnöissä, pelastustehtävissä, kilpailuissa jne. Myös monet yritykset käyttävät ominaisuutta hyödyksi, koska puhelun hinta on alhaisimmillaan vain 22p/min. Poropaliskunnat ovat myös ottaneet ryhmäpuhelun käyttöön, tarjoaahan se tavallisiin vhf-puhelimiin nähden moninkertaisen kuuluvuusalueen.

SIMPLEKS-KANAVA ARP/MOBINETTIIN

Tulossa on vielä lisää herkkuja, nimittäin simpleks-kanava. Tällöin voi Icom ARPMAN-puhelimilla olla suoraan yhteydessä toisiin ARPMAN-puhelimiin ilman tukiasemaa. Toimitaan kuten vhf-puhelimilla, mutta käytettävissä on kaikki matkapuhelimen ominaisuudet samassa laittessa. Tämä on mainio, hauska ja käyttökelpoinen toiminto monella retkellä, hirvimetsällä, kalareissulla, aina kun on tarve olla yhteydessä kavereihin muutaman kilometrin säteellä. Toiminne ei vaadi mitään erityisiä lupia, vaan tulee ARPMANin mukana jatkossa vakiona.

ARP+MERI-VHF VENEILIJÄLLE

Nyt myös Icom ARPMAN on saatavissa huvivenekäyttöön, jolloin puhelimessa on kaikki kansinväliset kanavat, huvivenekanavat ja kalastuskanavat. Ohjelmoitava skannaus ja kaksoiskuuntelu tekevät käytön yksinkertaiseksi. Arp-puheluun voi vastata myös meri-vhfpuolelta yhdellä napinpainalluksella. Puhelin tietää myös tällöin paikkakunnan arp-kanavat.

Lisätietoja ammattilaisten suosimasta Icom ARPMANista ja lähimmän jälleenmyyjän nimen saa puhelimen maahantuojalta ja kehittäjältä:

Oy INSALKO Ab, PL 675, 00101 HELSINKI puh. 90-647033 fax 90-179216

ps. Päivitämme vanhemmat Icom ARPMANit uusimmalla ohjelmaversiolla edullisesti!

LAPIN LAULUJA 7

Eräretki itäkairaan

Itäkaira, luonnonpuisto
siinä vanhan miehen muisto
tehtiin erälenkki, kiekko
nähtiin kiiruna ja riekko
käytiin ylös Anterille
tunturille, tanterille.

Kiilopäältä läksi tokka
tunturia kohti nokka
käytiin Niilanpäätä, laitaa
poronerotteluaitaa.
Tuulen hyväillessä pintaa
korva etsi sinirintaa.

Kahvitauko tiesi että
kivenkolossa on vettä
risuista kun saatiin lieska
tiesi että maistuu rieska.
Ja kun kiiri savun tuoksu
aika pysähtyi, sen juoksu.

Ohi Suomun, siin on tölli
sahataan vain joku pölli
tarkoitus on jaksaa kantaa
rinkat Salolammen rantaan.
Kipinät pian lentää yössä
taivas kaartuu tähtivyössä.
Korppi huutaa jotain haastain
kuivaa kurkkuansa raastain
- mikä kumma tääll on koitos -
karhuvaari siirtyy loitos.

Aamulla ei huolta suruun
suunnistetaan Tuiskukuruun.
Silloin oli puhti pojass
puhalsi ja hiukan nojas
Oitis jaksoi kipin kapin
käydä tiet ja tievat Lapin.
Ylitetään Luiro-joki
syvä se ei ole toki.
Eräs kertoi luona tuvan
karhusta sain haaskakuvan.
Meill on sauna, kippo, kuppo,
päivän lepo, korven luppo.
Enin painui muistoihini
Lupukoiden tumma sini.

Sokosti on eessä rankka
nousu jyrkkä, pahta vankka
mutta kun on päästy lakeen
laulaa lurittaa jo jakeen
- miten kaunis Lappi onkaan
äärettyydest ikihonkaan
paljakasta pajurukkaan
kosken kohinasta kukkaan.

Lumiojan kylmä syli
varoittaa sua, hyppää yli
kastut siinä minkä kastut
Muorravaarakalle astut.

Aamulla kun ylös noustaan
kuivattu on, kaikki joustaa
käydään ylös Anterille
tunturille, tanterille
siellä luona horisontin
näkee naapurinkin tontin.
Tuuli puskee otsaan, hihaan
ja niin tullaan majan pihaan.
Rattoisasti kului ilta
viris laulu, sävelsilta.
Ruoka, puhtaus ja uni
näiss ei eräsusi muni.

Kuikkapäällä tuulen suru
harmaa paasi, rakka, kuru
kiveä vain kiven päällä
linnun itku siellä täällä.
Suurta ankeutta poistaa
pieni kukka joka loistaa
ota hellästi se käteen
löydät siitä päivän säteen.

Joen takana on mäki
sinne iltasella väki
siirtyy, melkein arvaa että
syödään jälleen räiskälettä.
Yössä vartijamme valvoo
tuli, hiillos unta palvoo
ja kun koittaa aamuhetki
Pirunporttiin osuu retki
ylös tunturiin ja sumuun
alas Paratiisin kumuun.
Putous on pitkä nauha
itse kuru tyyn ja lauha.

Joukko vaellustaan jatkaa
Suomulle on vielä matkaa.
Edessä on metsä, salo
siellä melkein sammuu valo
ja kun vaalenee jo poski
näkyy kämppä, Porttikoski.
Kylpeä, ah, sielu halaa
mutta auta- kämppä palaa.

Voitto Elo

Pohjois-Lapin kesäyö

Oli kaunis, leppoisa Pohjois-Lapin elokuun alun kesäyö. Olimme vaelluksella Utsjoen itäisessä kairassa. Lapin taivas näytteli meille komeita värejään, jotka vaihtelivat tumman sinisen ja violetin sävyistä taivaanrannan punaisen ja oranssin sävyihin. Kairan puuton, tundramainen olemus silmänkantamattomine jänkineen on ensikertalaiselle vaeltajalle mykistävä, salaperäisyyttä lähentelevä kokemus.

Olimme patikoineet kokonaisen päivän - parinkymmenen kilometrin matkan, johon soiden kiertäminen aiheuttaa vaeltamiseen runsaasti lisää vaivaa.

– Eiköhän jo olisi kahvin keiton aika, tuosta suopurosta vain vettä kattilaan, niin nousemme tuonne ylemmä tauon pitoon mäen rinteeseen, selvitän retkitoverilleni.

Nopeasti saamme varusteemme levitetyiksi rinteen kuivalle jäkälikölle. Spriikeittimen asetamme toimintakuntoon, ja hetken päästä kahvivesi jo odottaa pannussa kiehuvana.

– Teepä oikein tukevat eräkahvit näin upean iltahetken kunniaksi, käskee retkitoveri. Kahvijauhot siis vain pannuun ja sen jälkeen annamme tämän väkevän juoman selkiintyä kunnolla.

Punertavat pilviharsot juovat hohtavat taivaanrannalla ja ohjaavat katsetta pois idän suunnalta luodetta kohti, jossa varsin kaukana siintävät yli kilometriset suurtunturit.

– Mitä ovat nuo huiput tuolla? toverini kysyy kädellään tuntureita osoittaen. Kuumaa kahvia siemaillen vastaan niiden olevan Norjan puolella. Ne ovat saaneet gaissa-loppusanan sen tähden, että ne ovat aina lumihuippuiset. Aterioimme välipalamme sitten hiljaisina jängän kesäyön tuulen henkäyksiä kuunnellen.

Olemme keskiyön jälkeen saavuttaneet kohdan, jossa tiedän sijaitsevan karttaan merkitsemättömän autiokämpän. Loivasti nousevan tunturin kupeesta etäällä pilkottaa pienen pieni mökin pahanen, mutta pian yön hämäryydestä silmä tavoittaa myös toisen, hetken päästä kolmannen ja vielä neljännenkin kämpän! Ovatko paliskunnan poromiehet olleet asialla?

Huomaamatta askel tihenee ja sen pituus kasvaa, jotta kiinnostava kysymys saisi vastauksen. Täällä näyttää olevan kokonainen pieni lapinkylä. Aavistelen, että lähistöllä on poroerotuspaikka, ja kämpät ovat erotusten aikaista oleskelua varten rakennetut. Hajalleen sijoitettujen kämppien piiriin saavuttuamme arvoitus saa ratkaisunsa: Muut kämpät paitsi vanhin ovat suljetut, maassa lojuu moottorikelkkojen bensakanistereita, metallinosia, pulloja. Otaksunta on osunut oikeaan. Keskeltä kairaa tapaa joskus uusia yllättäviä asioita. Lapinkylä on nyt kuitenkin asumaton.

Tyytyväisinä käymme taloksi ajan myötä huonokuntoiseksi käyneeseen kämppään. Kamina on pieni, pesä tuhkan täyttämä, pari ikkunaruutua särkyneenä. Väsymys painaa kuitenkin jäseniä. Lapin yön taikavoima valvottaa meitä uupumuksestamme välittämättä pitkälti yli keskiyön. Tuntuu siltä kuin olisi hukkaan heitettyä aikaa nukkua valoisana vuodenaikana.

Sattumalta päätän vielä pistäytyä ulkosalla. Ilma on edelleen selkeä, raikas. Ihailen läheistä paljasrantaista järveä, suuntaan katseeni pohjoista kohden. Sillä suunnalla sijaitsee matala loivarinteinen tunturi. Katselen hetken tunturin matalaa muotoa ja hätkähdän. Silmäni eivät saa heti selvää, eivätkä aivoni osaa vähään aikaan yhdistää näkyä ennen koettuun.

– Tulehan katsomaan, täällä tapahtuu jotain eriskummallista, huudahdan sisälle kämpän oven raosta.

Katselemme sitten äänettöminä monen kilometrin päässä olevaa tunturin rinnettä. Vaalea, untuvamaisen pehmeän näköinen vyöhyke valuu alas hitaasti tunturin huipulta. Vihdoin alkavat aivotkin käsittää, mitä on tapahtumassa: jäämereltä noussut usva liikkuu kohti etelää ja kohta peittää kämppämmekin ja ympäröivän jängän valkoisen harsoonsa. Sen jälkeen kun usva oli verhonnut tunturin piirteet, saimme helposti sellaisen jännittävän vaikutelman, että koko tunturi olisi lähtenyt liikkeelle.

– Onpa kaunista, totean retkitoverilleni.

Siirryttyämme jälleen kämppään asettaudumme lopulta pitkäksemme. Menneen vuorokauden rasitukset vaivuttavat meidät kohta virkistävään uneen, jossa saattavat kertautua päivän tapahtumat kauniina kuvina.

Rantaa kulkiessamme kiertelimme kivenjärkäleitä, kiipesimme kallioiden yli ja haistoimme suolaisen veden ja levien tuoksun. ***Kuva: Matti Rekola***

VAELLUSPOLUILTA

Kuninkaan ukaasi

Svaerholthalvöy on upeaa vaellusmaastoa. Reitti kulkee merenrantoja ja reheviä laaksoja pitkin tunturiylängölle, missä saa ihailla molemmin puolin aukeavia merinäköaloja. Niemen kärjessä Svaerholtklubbenilla on mielenkiintoista katsottavaa.

Olimme kulkeneet jo kolme aurinkoista päivää tunturiylängöllä ja ihailleet maisemia. Idässä häämöitti Nordkinnhalvöy ja lännessä Mageröya. Lähestyimme määränpäätä, niemen kärjen poikki menevää syvää laaksoa. Ylhäältä rinteeltä katselimme sopivaa leiripaikkaa. Sellainen näytti olevan laakson länsipään rannalla. Oli ruohokenttää, virtaavaa vettä tunturipurossa ja polttopuuta mielettömät määrät rantakivikossa.

Valitsemamme leiripaikka oli entinen saksalaisten tukikohta. Ympärillä oli ampumapesäkkeitä, rakennusten perustuksia, piikkilankakeriä ja rantakivikossa piikkilankaesteitä. Sodan aikana saksalaiset olivat täältä hätistelleet isoilla pyssyillä Muurmannin saattueita kauemmaksi. Räjäytettyjä bunkkereita oli vuoren huipulla.

Siinä painaessani telttakiiloja maahan tuli mieleeni, jotta onkohan täältä miinat haravoitu pois. Teltan kanssa touhutessani retkikamu haki vettä parinkymmenen metrin päästä purosta ja välistämme loikki partasuu saukko kohti merta.

Nurmella loikoen nautimme iltakahvia. Seurasimme Hurtigrutenlaivan keinumista mainingeilla ja puolen yön maissa näimme auringon vaipumisen Nordkap'ia hipoen mereen.

Seuraavana päivänä lähdimme tutkimaan meren rantaa. Ajattelimme kiertää niemen kärjen aivan rantaviivaa pitkin. Rannassa oli rapautuvia kallioita, kummitusmaisia muodostumia, joissa oli reikiä, syviä onkaloita ja erikoisia pilareita. Rantaa pitkin kulkiessamme kiertelimme valtavia kivenjärkäleitä, kiipesimme kallioiden ylitse ja haistoimme suolaisen veden ja levien tuoksun.

Meren kohina ja lokkien kirkuna sekoittuivat toisiinsa. Pikkukajavia, noita kolmivarpaisia lokkeja oli valtavat määrät ilmassa ja kallioilla. Ja valtavasti niitä oli maassakin päättöminä. Korpit ahdistelivat korkealla kahta merikotkaa, nuorta ja vanhaa, joista vanhempi oli selvästi siipeensä saanut.

Pääsimme rantoja pitkin mukavasti aivan niemen uloimpaan kärkeen, mutta sitten tuli jyrkät kalliot eteen. Emme halunneet palata samoja jälkiä takaisin joten aloitimme kiipeämisen ylös vuorelle. Reitti näytti helpolta. Nousua olisi 160 metriä. Alku menikin mukavasti, ylempänä rinne jyrkkeni. Kiipesimme pitkin kallioita, konttasimme maassa ruohotupsuista kiinni pitäen. Ruoho oli märkää ja liukasta. Pahimmassa paikassa rynnistimme ylöspäin ajattelematta ja katselematta. Alkoi tulla uskon puute, josko emme pääsekään vuoren päälle. Mutta vilkaisu alaspäin kertoi, ettei paluuta ole.

Lopussa ei ollut enää kuin pieni jyrkänne noustavana. Hikisinä, polvet märkinä ja kädet linnunulosteissa pääsimme vuoren laelle.

Jännitys laukesi ja käsien vapina hellitti. Näimme kyltin jossa oli koristeellinen kuninkaan monogrammi ja norjankielinen teksti: - Lintukalliolla kiipeily kielletty!

MR

Tunturiladun VI kesäpäivät

12 - 14. 08.94 Evolla

Tapahtumapaikka sijaitsee Lammilla, Evon virkistysmetsässä, Pitkänniemen järven leiripaikalla. Perille pääsee busseilla ja tilaa löytyy myös asuntoautoille ja -vaunuille.

Kesäpäivät on reipas maastotapahtuma omin eväin ja majoittein - ilman säävarausta. Sunnuntaina mahdollisuus "Ilves-lounaaseen". Tutustu Ilves-reittiin tai voit kokeilla kalaonnea Niemisjärven virkityskalastus-alueella. Välineet ja lupa mukaan.

Ohjelmassa:

Perjantai 12.08.94 klo 17:00 Leiriportti aukeaa
- Tulovalkeat

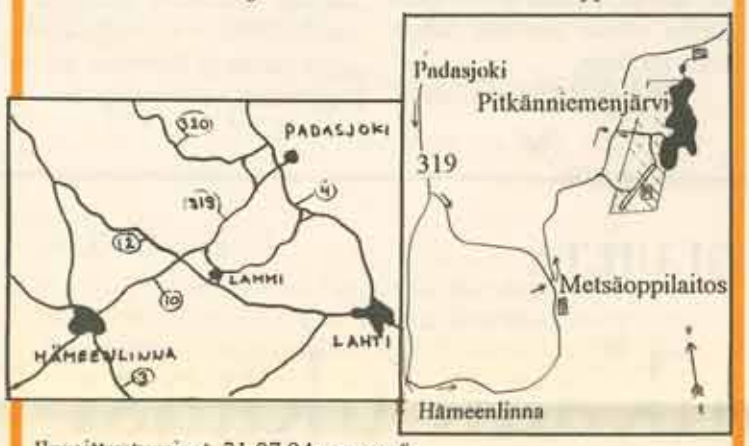
Lauantai 13.08.94
- Avajaiset, info ja tulokahvit
- Ilves-samoilu
- Retkikoulutustapahtuma
- Turinatulet
- Hiillokset

Sunnuntai 14.08.94
- Tutustuminen Evon Metsäoppilaitokseen
- Ilves-lounas oppilaitoksella
- Päätäjäiset ja viirin lasku

Leiripassi: 30 mk. Sisältää tulokahvit, telttasaunomisen, yhteislaulusanat.

Ilveslounas: 40 mk

Kappale kauneinta Hämettä tarjoaa puitteet, Alppas järjestelyt - tule mukaan tunnelmaan ja tekemään muistoinen viikonloppu.

Ilmoittautumiset 31.07.94 menessä

Marja-Liisa Mäki
Matti Alangontie 5 B 15
13130 Hämeenlinna
Puh. 917-6 759 061

Pentti Raivo
Ahventie 10
13300 Hämeenlinna
Puh. 917-6 197 202

Tervetuloa !

Tunturikerho ALPPAS

Kavtsin bussilla

ERÄVAELLUKSEN SM-KILPAILUIHIN

Lähtö Helsingistä lauantaina 27.8.1994. Ajamme Lahden ja Jyväskylän kautta ja muualtakin matkan varrelta otamme mukaan. Paluumatkalle lähdetään kisojen päätyttyä sunnuntaina 4.9.1994.

Matka järjestetään vain mikäli riittävästi lähtijöitä ilmoittautuu 10.8.1994 mennessä: Jorma Alapuranen, puh. 90 - 5120 378 tai Hannu Maula, puh. 90 - 743 246.

Leiripäiville Tornioon

Suomen Ladun valtakunnalliset leiripäivät ovat tänä vuonna Torniossa 1.-3.7. Latu ja Polku-lehdessä 3/94 on tarkemmat ohjeet ilmoittautumisesta. Alueittaisen leiriytymisen sujuvuuden kannalta ennakkoilmoittautuminen olisi suotavaa. Tunturilatu varaa leiriytymisalueen, joten ilmoittautuessanne voitte mainita tulevanne Tunturiladun "palstalle".

Leiripäivien avajaiskulkueeseen tarvitsemme taas mausteita niin, että tehkää ehdotuksia, joista kehittelemme kulkueeseen ryhmämme tunturilatulaisen ilmeen.

Mennään joukolla leiripäiville. **Kyösti Lamminjoki**

Login bussilla

ERÄVAELLUKSEN SM -KISOIHIN

Lähtö Turusta Kupittaankadulta perjantaina 26.8.94 klo 19.00. Ajamme Tampereen (n. 21.15) ja Jyväskylän (n. 23.30) kautta ylös napapiirin pohjoispuolelle. Paluu Turkuun maanantaiaamuna 5.9.94 ennen työhönmenoaikaa.

Matkan hinta Turusta 500 mk, Tampereelta 480 mk ja Jyväskylästä 450 mk.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset: Maisa Kramsu puh. 921 -366 457.

RETKITOIMIKUNNAN VETOOMUS

Hyvät retkeilevät tunturilatulaiset !

Retkitoimikunta vetoaa teihin saadakseen apua aloittelijoiden opastamiseen ja "kouluttamiseen". Toivottavasti, että ottaisitte yhteyttä esimerkiksi retkitoimikunnan vetäjään, jos porukkaanne mahtuu lisää jäseniä tai voitte lähteä vetämään vähemmän retkeilleitä henkilöitä.

Aloittelijat ottakaa reilusti yhteyttä retkitoimikuntaan ja/tai kerhoihin, ehkä löytyy porukoita, joihin mahtuu mukaan. Ei pidä lannistua, jos ei heti tärppääkään.

Retkitoimikunnan vetäjä Raili Partanen, (os. Taivalpankontie 21 D 36, 70200 Kuopio, puh. 971 - 2824 427.

ETSINTÄ-KUULUTUS

OKTA etsii juuriaan. Kerhomme perustava kokous pidettiin syksyn pimeimpänä aikana 1964 Koivukoski -nimisessä ravintolassa Kajaanissa. Puuhamiehenä oli opettaja Arvi Kolehmainen.

Mikä oli tarkka päivämäärä?

Miten kokouksesta oli tiedotettu?

Kuka toimi puheenjohtajana ja kuka sihteerinä?

Muuta tietoa?

Kuka keksi kerhojen nimet ja milloin ne otettiin käyttöön?

Mikäli olet itse ollut perustamassa Oktaa tai tiedät jonkun toisen olleen,

SOITA TAI KIRJOITA minulle. Pienikin tiedonmurunen on avuksi Oktan juurien etsinnässä.

Raimo Pahkala, Honkakatu 10, 87100 Kajaani, puhelin työ 986-1631 koti 986-37009

TOIMINTAMUISTIO

1.-3.7.	Suomen Ladun leiripäivät
3.-10.7.	Polttopuu- ja tervanpolttotalkoot Susikyrössä
12.-14.8.	Tunturiladun Kesäpäivät ALPPAKSEn isännöimänä
15.-22.8.	Susi-Kiisalla Tunturikerho Kuokten eläkeläisviikko
29.8.-5.9.	Erävaelluksen SMkilpailun järjestelytalkoot Lapissa
1.-4.9.	Erävaelluksen SMkilpailut Lapissa Tunturiladun järjestämänä
7.-9.10.	Syyskokous ja susivihkiiset KAVTSIn isnnöimn. Pivmr poikkeaa aikaisemmin ilmoitetusta.

95 Talvipäivät Tunturikerho Tietsan isännöimänä

Tunturilatu -lehden aineistopäivät 1994

Aineiston vuoden 1994 lehtiin on oltava perillä seuraavasti:

3/1994 31.08.1994
1/1995 15.12.1995

Aineisto lähetetään osoitteella: Antti Karlin, Sundholmantie 194, 23500 Uusikaupunki

KOKOUSKUTSU

Tunturilatu ry:n sääntömääräinen syyskokous pidetään Lohjan maalaiskunnassa Kisakallion urheiluopistolla lauantaina lokakuun 8. päivänä alkaen kello 15.00.

Esillä sääntöjen 7 §:n syyskokoukselle määräämät asiat ja tarvittaessa jatkokäsittelyssä kevätkokouksessa esillä ollut susivaatimustenmuutosasia.

Ajo-ohje oheisena.
Kokousta edeltää kahvitarjoilu.

TERVETULOA

JOHTOKUNTA

Merkitse almanakkaasi jo nyt, että ennakkotiedoista poiketen kokoonnumme

SUSIAISIIN JA SYYSKOKOUKSEEN 8.10.1994

eli jo lokakuun toisena viikonloppuna.

Paikalle Kisakallion urheiluopistolle Lohjalle voi tulla jo perjantaina 7.10. ja ohjelma jatkuu sunnuntaiaamupäivään.

Suururakan eli eräretkikisojen jälkeen on leppoisa viikonloppu varmasti paikallaan ja siihen Kisakallio ympäristöineen tarjoaa hyvät puitteet.

Lähemmät tiedot ilmoittautumisista, yhteyksistä ja ohjelmasta syyskuun lehdessä. Tiedustelut ennen sitä: Vappu Hietala, Kylät. 2 A 15, 00320 HELSINKI, puh. 90-573 745.

Tunturikerho Kavtsi

Lohjan keskustasta Sammatin suuntaan 3 km, mäen alla jyrkkä käännös oikealle Karinainen-Kisakallio tielle jota n. 4 km, jälleen käännös oikealle ja Kisakallio-tietä n. 3 km opiston pihaan.
(Hki-Lohja 60 km, Lohja-Kisakallio 10 km.